

NOVI TISK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

KAKO BOLJE?

V zadnjih dneh je prišlo do manjših nesporazumov, prekinitvev dela ali zastojev, kakor smo to različno poimenovali, v treh delovnih organizacijah na celjskem območju — v EMO in Zični v Celju ter v Komosu v Slovenskih Konjicah. Ne želimo razčlenjevati razmer v teh delovnih organizacijah in tudi ne iskati vzrokov za nastale nesporazume. To bodo najbolje storili v vsakem delovnem kolektivu posebej.

Pač pa predstavljajo ti trije drobni pojavi osnovo za razmišljanje. Nakazujejo nam obrise tega trenutka, kot smo se navadili reči, in z resnejšimi kazalci spodbujajo, da vsak delovni kolektiv sporno izmenja razmere, v katerih dela in živi. Izmerja samoupravno vzdušje, ekonomske rezultate, proizvodne dosežke, politično razgibanost. Zahteva torej tisto, pri čemer moramo vsi vztrajati — nenehno tiskanje boljšega nenehno uresničevanje vsega, kar je izrazila II. konferenca ZKJ. Vztrajati moramo torej pri razgibanju samoupravnih, političnih, proizvodnih in poslovnih dejavnosti, kakršno smo zasnovali pred tedni.

Vemo namreč, da je začarani krog nelikvidnosti in blokiranosti žiro računov izostrih stanje v dneh, ko kolektivi izplačujejo osebne dohodke. Denarja ni, medsebojne zadolžitve so velike, čas pa teče. Na izplačilni dan zahteva vsak svoje. To je vendar preprosta in življenjska resnica. Morda bo po prvem krogu poravnave boljše in se bodo sredstva natekla na žiro račune delovnih organizacij. Morda pa bodo težave še vedno in ponekod bo

do morali spet za dan, ali tri premakniti izplačilo osebnih dohodkov.

Sedanja, dokaj burna ekonomska gibanja, z nezanimimi rezultati kompenzacij vred in s procesom urejevanja razmer, zahtevajo poznavanje objektivnih razmer. Delovni človek mora vedeti, kaj je danes in kako bo jutri. Nesmotno in nesmiselno je prikrivati nerožnat položaj ali pa upati, da bo nekako bolje. Nepripravljeno spremljanje razmer ali celo ozko, skupinsko, zavestno prikrito iskanje novih rešitev, brez udeležbe samoupravnih organov in brez angažiranja delovnih ljudi, bo samo onemogočilo prizadevanje za urejanje položaja v tem ali onem kolektivu.

Nekateri še vedno mislijo, da delovnega človeka v tovarni ni potrebno seznaniti s problemi, z načrti, kako jih bomo razreševali, kaj mislimo storiti. Utemeljitev — saj delavec ne bo razumel, ga bomo samo razburili ali podobno — je prozorna. Mnogo težje je potem razreševati nesporazume, prekinitve dela, zastoje.

Težave, s katerimi se spopadajo delovne organizacije tudi na našem območju, samo spodbujajo učinkovito samoupravno angažiranje vseh sil v delovnih organizacijah, vsakega zaposlenega. Le komu pa koristijo konflikti? In le zakaj prihaja do njih?

Po II. konferenci ZKJ smo poudarjali nujnost, da samoupravni organi in politične organizacije v delovnih kolektivih vsakodnevno potrjujejo svojo vlogo. Da okrepijo svoj položaj — z delom, z dejavnostjo, z odločnim bo-

jem za samoupravljanje, za boljše proizvodnjo, za boljše odnose. Ta zahteva ni bila aktualna le včeraj. Je tudi danes in bo vsak dan bolj.

Najmanj od delavca lahko zahtevamo razumevanje za sedanje težave. Čeprav jih razume. Čas, v katerem smo, izziva našo ustvarjalnost. Obračunava z mlačnostjo in neodločnostjo. Spodbuja kreativnost, politično razgibanost, širše druženo razumevanje in spreminjanje razmer. Zlasti pa konkretno, v vsakem delovnem kolektivu, zaustavlja nje ob vprašanjih — kako delamo, kako samoupravno oblikujemo in uresničujemo odločitve, kako bomo izboljšali proizvodnjo, tudi — kako bomo uskladili politiko osebnih dohodkov z našim položajem... In še je vprašanje.

Zlasti za mnoge delovne organizacije na celjskem območju pa je težno še tole vprašanje — kako hitreje naprej? Kako uveljaviti novo proizvodnjo, kako združevati sredstva in kadre, kako se poslovno-tehnično povezovati, kako krepiti vlogo znanosti v proizvodnji...

Sedanji položaj, za nekatere delovne organizacije na celjskem območju, po podalkih, ki so na voljo, resda ni najboljši. Lahko in tudi razumljivo je, da spodbujajo tudi nesporazume, konflikte. Spodbujajo pa še nekaj več. Spodbujajo stalno, sprotno, dejavno in angažirano spremljanje in razčlenjevanje konkretnih razmer in rezultatov. Pa iskanje najboljših, boljših rešitev — samoupravnih, kadrovskih, poslovnih, ekonomskih, razvojnih... V vsakem delovnem kolektivu posebej.

Na njivah so se pričela prva pomladanska opravila. MAJDO FIDLER smo srečali na polju, kjer je marljivo delala na njivi. Tam bo zrastle oves in pravijo, da je treba meseca marca na zemlji vse potrebno urediti. Majda je sicer doma iz Grobelnega, pa je prišla v Šentjur pomagat staršem. Njej pa pomaga sinček Ludvik. Toliko za zdaj na polju. Potem bo odšli na delo v vinograd. Pa dobro letino!
Drago Medved

OBISK BANČNIKOV

Predstavniki Ljubljanske banke, generalni direktor NIČO KAVČIČ ter pomočnika MIRKO JAMAR in MARJAN KANDUS so se minulih tednih mudili na obisku v Celju, kjer so se s predstavnicami političnega in gospodarskega življenja pogovarjali o rezultatih enoletne integracije celjske KB z Ljubljansko banko.

Ugotovili so, da je banka v tem času pisarala v Celje sorazmerno kar precej kreditnih sredstev, in sicer največ za proizvodnjo kontejnerjev v EMO, nadalje v Zeleno Štore, nekaj pa tudi v Činkarni, čeprav leta ni komentiral Ljubljanske banke. Na posvetovanju so se dogovorili, da bo LB v prihodnje organizirala nekaj srečanj svojih tujih zastopnikov s predstavniki celjske industrije.

NOVI ODBORNICI

V občini Zalec so imeli minulo nedeljo in sredo nadomestne volitve za nekatera izpraznjena odborniška mesta. Občani Braslovč in okoliških krajev so za občinski zbor žalske občinske skupščine izvolili dipl. ing. NIKA ROŽICA, sicer direktorja Vodne skupnosti Savinja iz Celja. Občani Zabukovci pa so izvolili za novega odbornika delavca ALBERTA LAZNIKA, ki je zaposlen v Sigmii v Zabukovcih.

Nadomestne volitve pa so minulo sredo imeli tudi v kolektivu tovarne nogavic na Polzeli, kjer sta se za odborniško mesto v zboru delovnih skupnosti potegovala ALBERT CATER in STANKO NOVAK, oba tekstilna tehnikarja v tovarni nogavic. Izvoljen je bil STANKO NOVAK.

RAZVITJE PRAPORA

Društvo telesnih invalidov Zalec je imelo minulih torek redno letno konferenco, združeno s proslavo svetovnega dne invalidov. Ob tej priložnosti so kot prvi v Sloveniji razvili društveni prapor. Društvo je doseglo v kratkem času obstoja veliko uspehov, na letni konferenci pa so opozorili na številne neresene probleme telesnih invalidov. Vse premalo je bilo možnosti zaposlovanja, premalo pa tudi razumevanja za mnoge probleme, ki tarejo invalide. Na konferenci, prisostvovalo je preko 150 delegatov, so razpravljali tudi o programu dela za predstoječe obdobje, v katerem so še zlasti poudarili nekatere izredno pomembne naloge.

Obsežneje bomo o problemih in delu društva poročali v prihodnji številki.

PO PORAVNAVNI

Problemi nelikvidnosti podjetij so eden izmed osnovnih dejavnikov, ki v sedanjem času spodbujajo aktivnost vodilnih delavcev v mnogih delovnih organizacijah. Stanje je kritično in nekatera podjetja v celjski regiji so biokirana že dije časa in za velike vsote. Precejšnje pa so seveda tudi terjatve do kupcev njihovih izdelkov. Prav gotovo bo nedavni popis vseh dolgov prispeval svoje k ublažitvi tega perečega vprašanja.

Vse delovne organizacije, ki so bile dolžne prijaviti svoje nesporne zapadle dolgove, so to do zakonskega roka tudi opravile. Zamud torej ni bilo, kar je nedvomno pohvalno. Od skupno 358 uporabnikov družbenega premoženja je 115 dalo izjavo, da dolgov nima. Tu gre predvsem za delovne skupnosti s področja družbenih služb. V industriji je stanje seveda precej drugačno, preostalih 243 kolektivov pa je svoje dolgove prijavilo. Vsi podatki so v tem trenutku že v elektronski obdelavi in

konec meseca bodo znani prvi rezultati.

V kolikor so podjetja v redu opravila svojo nalogo, kaže pa, da so jo, potem bo vsesplošna poravnava medsebojnih obveznosti oziroma multilateralna kompenzacija prav gotovo rodila sadove in se bo problem nelikvidnosti vsaj delno omilil. Zanimivo je, da so na celjsko SDK mnoga podjetja z juga telefonsko iskala informacije o tem, ali je to in to podjetje prijavilo dolg do njih ali ne? Skratka, vse kaže, da povsod tega le niso vzeli čisto resno in da so nekateri tudi spekulirali ter pri tem upoštevali plačilo kazni, ki jo predvideva zakon, samo da bi si ohranili nekaj več obratnih sredstev. Vprašanje je, če je to resnično smotno in če ne bi v primerih, ko bo to ugotovljeno, kazalo sprejeti ostrih ukrepov proti takim posameznikom.

Še večji uspeh pa si lahko obetamo pri drugem popisu dolgov, ki bo jeseni, še zlasti, če bo sedanji temeljitejši in dosledno opravljen.

„NAŠA BESEDA“

Prejšnjo sredo je bil v prostorih občinske konference ZMS Celje sestanek mentorjev in predstavnikov prijavljenih skupin za »Našo besedo 72.«

Za letošnjo manifestacijo se je prijavilo 8 skupin s prijavljenim dramskim, recitalnim ali »show« programom. K likovnemu delu so se priglasile štiri skupine. Novost letošnje »Naše besede« je sodelovanje mladih glasbenikov, vendar se je odzval le neki narodno-zabavni ansambel. Prva ima nalogo izbrati dva finalista, druga pa od množice prijavljenih likovnih del odbrati 30-40 najboljših, ki bodo razstavljeni v SLG. Podeljene bodo tudi nagrade in priznanja...

Prireditelj »Naša beseda 72« bo 24. in 30. aprila. Predvidoma se bo ta teden sestala komisija, ki bo pregledala delo prijavljenih skupin.

IVAN SECKI
RMN Reporter, Celje

z urednikove mize

V današnjem tedniku smo morali nekoliko spremeniti podobo časnika zaradi preobširnega reklamnega gradiva. V prihodnji številki, ki bo izšla spet na štirindvajsetih straneh pa bo vse po starem — kar zadeva stalne rubrike na štirinajsti strani.

Danes popoldne bo v našem uredništvu tretja okrogla miza — tokrat z delovnim naslovom Revolucija traja oziroma Mladi in prihodnost. Zakaj smo se odločili za to temo, najbrž ni treba pojasnjevati. Aktualna je, zanimiva, privlačna. Dragi bralci, posebej nas zanimata, kaj menite o naših razgovorih za okroglo mizo. In kaj vi predlagate za glavne teme?

Kakor ste opazili, postaja cela stran pisem bralcev še premajhna. Komaj sproti zmoremo objaviti vse, o čemer nam pišete. Prosimo pa vas, da naj bo vsako pismo podpisano s polnim imenom in priimkom ter naslovom.

Mladi novinarji, še naprej se pridno oglašajte! Nekateri so začeli redno pisati in vedno bomo, če se bo le dalo, našli prostor za objavo. Potrudite se!

V prihodnji številki pa bomo spet namenili nekaj več prostora najmlajšim.
VAS UREDNIK

prometne nesreče

AVTOMOBIL NA BOK

VENO GOSNIK, 18, iz Soštanja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Laškega proti Radečam, ko je pričelo avtomobil v Strmci na nepreglednem ovinku zaradi prevelike hitrosti zanašati. Prevrnil se je na obrežje Savinje kjer je drsel po boku še dvajset metrov. Pri nesreči je bil hudo poškodovan DANIJEL DREV, drugi sopotnik, JOŽE FLIS, pa je dobil lažje poškodbe. Oba sta iz Soštanja.

MOPEDISTOVO TESNO PREHITEVANJE

STANKO KUMER, 41, iz Družmarja, je med vožnjo z mopedom iz Velenja proti Soštanju tako tesno prehitel pešca DARINKO BLATNIK, iz Pesjega, da jo je zadel in zbil po cesti. Blatnikova si je zlomila levo nogo.

STEKEL PREKO CESTE

JUDITA MARTINCIC, iz Soseske Loznica, je vozila z osebnim avtomobilom po Velenjski cesti v Zalcu, ko je nenadoma stekel čez cesto petletni SANDI PLASKAN iz Zalca. Kljub zaviranju nesreče ni bilo mogoče preprečiti. Dečka so zaradi poškodb prepeljali v bolnišnico.

NI UPOŠTEVAL PREDNOSTI

DANICA GUČEK, iz Velenja, je pripeljala z osebnim avtomobilom po Tomšičevi cesti in hotela zaviti v Efenkovo ulico, ko je pripeljal z leve strani mopedist VLADO GORSIC, iz Velenja, in ni upošteval prednosti. Zaradi poškodb po rokah in nogah, so ga odpeljali v bolnišnico.

IZGUBIL JE RAVNOTEŽJE

ADOLF SIVKA, 30, iz Prožinske vasi, se je peljal s kolesom na pomožni motor proti Sentjurju. Na kolesu je imel še sopotnika STANKA TREBOVCA, 33, iz Sentjurja. Ko je zapeljal na nižje ležiči rob ceste, je izgubil ravnotežje in padel. Sivka je dobil težje poškodbe, sopotnik pa je ostal nepoškodovan.

MOTORIST IN MOPEDIST

JUSTIN HROVAT, 37, iz Zg. Grušovelj, se je pripeljal po cesti iz Liboj v križišče v Grižah in zapeljal na prednostno cesto, ne da bi se prepričal, če je prosta. V tem trenutku je pripeljal iz Zabukovce motorist PETER TURENŠEK, 23, iz Pongraca, ki je zadel mopedista. Hrovat je dobil težje, Turenšek pa lažje poškodbe.

KOLESAR IZSILJEVAL PREDNOST

JANEZ ŠTIGLIC, 33, iz Nazarij, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Ljubljani, ko je na križišču v Petrovčah kolesar EDVARD KELNER, 27, iz Brdnic, izsiljeval prednost. Voznik kljub zaviranju ni uspel zaustaviti. Kolesarja so težje poškodovanega odpeljali v bolnišnico.

UMAKNIL SE JE AVTOBUSU

JOŽE HODNIK, 49, iz Jelova pri Radečah, se je peljal s kolesom od tovarne »Petar« prot Radečam, ko je z njim pripeljal avtomobil. Umaknil se je skrajno desno, za del v betonsko bankino in padel. Pri tem si je huje poškodoval ramo.

PEŠEC POŠKODOVAN

STANISLAV KOLAR, 32, iz Celja, se je peljal z mopedom po Mariborski cesti iz Vojnika proti mestu. Nena doma je z leve strani stekel čez cesto pešec MARTIN SELEKAR, iz Imenega, katerega je mopedist zadel. Šele karja so zaradi težjih poškodb prepeljali v bolnišnico.

NESREČA NA DEČKOVI CESTI

MARTIN STAJNER, 31, iz Velike Pirešnice, se je peljal s kolesom po Dečkovi cesti, ko je s stranske ceste za peljal predenj voznik osebnega avtomobila ALOJZ BASKERA, 34, iz Celja, in mu tako izsiljeval prednost. Kolesar se je pri nesreči lažje poškodoval.

NAMERAVAL JE ZAVITI

JOŽE MARTINČIČ, 48, iz Stopč, se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Sentjurja proti Grobelnemu ter hotel zaviti na levo. Zapeljal je proti sredini ceste ko je opazil za seboj avtomobil in se umaknil nazaj na desno. Ko ga je avtomobil prehitel, je zopet zavil na sredino ceste, ne da bi se prepričal, če je prosta. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom VJEKOSLAV LEUŠTEK, iz Domžal, ki je zaradi kolesarja zaviral in za peljal v levo. Trčil je v ograjo mostu. Pri tem je bila lažje poškodovana osemletna MILENA KRIZMAN, iz Celja Skode na vozilu je za 12.000 dinarjev.

CELJE
Poročila sta se dva para.

LASKO
DRAGOSLAV TANSKOVIČ in ILJANA LAZIČ, oba iz Tuzle; STANISLAV TERSEK, avtomehaničar, Vodiško in MARIJA SCHLEIBINGER, uslužbenka, München.

SENTJUR PRI CELJU
FRANC ROMIČ, 30, delavec in ANGELA POTOČNIK, 22, delavka, oba iz Repuža.

ZALEC
JOŽEF ČIČ, 27, Čečovje in LJUDMILA GROS, 31, Prekopa; FRANC STEFANČIČ, 24, Vel. Pirešica in MARIJA GRADISNIK, 23, Zabukovica; DRAGO KUMER, 22, Gotovlje in MARIJA LONČAR, 21, Gomilsko ter ROMAN RAMSAK, 23, Šempeter in SONJA TAMŠE, 18, Breg pri Polzeli.

CELJE
41 dečkov in 23 deklic

LASKO
2 dečka in 1 deklica

SENTJUR PRI CELJU
2 dečka in 1 deklica

SMARJE PRI JELSAH
1 deček

ZALEC
1 deklica

CELJE
JOŽE JAZBINSEK, 70, Zabukovje; JAKOB FISTRIC, 70, Košnica; AVGUST JAZBINSEK, 47, Rlčnik; ANA PERKO, 83, Celje; ALBIN JANEŽIČ, 69 Sp. Vodule; JOŽEF LEBEN, 71, Sevnica; JANEZ SKORJANC, 70, Celje; JANEZ OPRESNIK, 88, Vodice; LEOPOLD BREŽNIK, 70, Celje; NEŽA SENICAR, 78, Babna reka; JOŽE LORGER, 68, Globoko; RUDOLF JAKOB, 52, Celje; ALFRED RIKL, 28, Celje; FRANC ASIČ, 52, Loška gora; AVGUST SLOVS, 75, Završ nad Dobrno; FRANC REDNAK, 41, Strmec nad Dobrno; MARKO PUNGERSEK, 71, Zagrad.

HRASTNIK
Anton Mlakar, 70, upokojenec, Podkraj; ALOJZIJA CEBIN ROJ, Korinšek, upokojenka, 82, Hrastnik; STANISLAV VOLAJ, 65, upokojenec, Hrastnik; LJUDMILA PLAZNIK, 78, kmetica, Hrastnik.

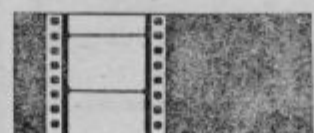
LASKO
ALOJZ ARMAN, 88, upokojenec, Obrežje; ALOJZ URGL, 78, upokojenec, Radeče; ELIZABETA POVSE, 92, gospodinja, Belovo; AMALIJA OJSTERSEK, 66, gospodinja, Dobro; ROZALIJA BELEJ, 46, gospodinja, Rečica.

SENTJUR PRI CELJU
MIHAEL KLADNIK, 58,

kmetovalec, Javorje; MARIJA DOBERSEK, 70, upokojenka, Hruševce; JOZEFA BAUMKIRHER, 54, gospodinja, Brdo.

SMARJE PRI JELSAH
FRANC GOLEZ, 85, Sentvid pri Grobelnem.

ZALEC
Franc Uratnik, 81, kmet, Podvin; MARIJA ZAKONJSEK, 81, gospodinja, Miklavž pri Taboru in VILHELM JELLEN, 31, delavec, Liboje.

UNION: 23. marca še italijanski barvni film »Korbari« od 24. do 27. marca italijansko-španski film »Volk Sierra Blanca« od 28. do 3. marca angleško-nemški barvni film »Čarovnica iz hudičevega gozda«

METROPOL: 23. marca še angleško-ameriški barvni film »Zasebno življenje Sherlocka Holmesa« od 24. do 26. marca francoski barvni film »Ljubezeni v troje« od 27. do 29. marca angleški barvni film »Skupaj bomo ostali«

DOM: od 23. do 26. marca francoski barvni film »Dovoljenje za moritev« od 27. do 28. marca italijanski barvni film »Agent 007-krvava Mary« od 29. marca do 2. aprila nemški barvni film »Javna hiša«

DOBRNA: 25. in 26. marca angleški barvni film »Skupaj bomo ostali«

SLG

Četrtek, 23. marca ob 19.30 uri Turgenjev: »Mesec dni na kmetih« za IV. mladinski abonma in izven

Petek, 24. marca ob 15.30 uri »Mesec dni na kmetih« za I. mladinski abonma in izven

Sobota, 25. marca ob 17.00 »Mesec dni na kmetih« za abonma gledaliških amaterjev in izven

Ponedeljek, 27. marca ob 19.00 uri F. Drogenik: »ne-ne!« recital v izvedbi Tehniške srednje šole Celje

Torek, 28. marca ob 19.30 »Mesec dni na kmetih« za VI. mladinski abonma in izven.

PLANINSKI DOMOVI IN IZLETIŠČA

Redno obratujejo: Mozirska koč, hotel na Golteh z dependansami, dom na Gori Oljki, Celjska koč, dom na Svetini, Andrejev dom na Slemen nad Soštanjem, Planinski dom v Logarski dolini. Odprto je tudi gostišče na celjskem Starem gradu. Ključ za na Friderikov razgledni stolp pa lahko dobite pri grajskem čuvaju Rudolfu Kumru, Cesta na grad 40, Celje.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 25. marca, je dežurna lekarna Center, Vodnikova 1, od sobote od 12. ure dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

STALNE PRIPRAVE NA VOLITVE

Poročali smo že o posvetovanju vodstev vseh družbeno-političnih organizacij, skupščin, društev in samoupravnih skupnosti občine Celje, ko so pred kratkim govorili o nalogah pri stalnem evidentiranju kadrov. Ze samo dejstvo, da se k temu pristopa več kot eno leto prej, kaže na to, da je v kadrovskih pripravah na volitve potrebno od besed in resolucij pristopiti k dejanjem ter dogovorjene principe in stališča v praksi tudi uresničiti.

Na sestanku so se med drugim domenili tudi to, da bo nosilec stalnega postopka pri evidentiranju v delovnih organizacijah zveza sindikatov, ki mora takoj nastaviti evidenco kadrov. Po delovnem principu je torej to naloga sindikatov, ki pa so seveda dolžni, da se o posameznih kandidatih posvetujejo tudi z drugimi družbeno-političnimi organizacijami ter samoupravnimi organi. Na podlagi teritorialnega principa pa bo to nalogo v krajevnih skupnostih prevzela socialistična zveza, ki pa mora prav tako kot sindikat predhodno obvestiti vse dejavnike v okviru skupnosti, še preden opravi konkretno evidentiranje.

Da bi v zvezi z uvedbo stalnih kadrovskih priprav vse steklo normalno, so se na posvetovanju dogovorili, da morajo vodstva vseh družbeno-političnih organizacij zagotoviti, da bodo še do konca marca sklicali posebne sestanke vodstev osnovnih organizacij, na katerih bodo članke vodstev v podrobnosti se-

znani s pomenom in nalogami stalnega evidentiranja kadrov, ki bi lahko opravljali javne funkcije.

Do konca aprila pa se bodo sešla na skupnem sestanku vodstva vseh družbeno-političnih organizacij ter drugi dejavniki v občini, da bodo ocenili potek osnovnih priprav za stalno evidentiranje, prav tako pa bodo na tem sestanku opravili že prva evidentiranja, če bodo to narekovale potrebe. Pri vseh vodstvih družbeno-političnih organizacij morajo pristopiti k nastavitvi stalne evidence, ki jo bodo po potrebi v udeležbi v bodoče lahko še ustrezno dopolnjevali.

Poleg teh, pomembnih zaključkov, pa so se dogovorili, da je potrebno ob ustaljenih merilih in kriterijih upoštevati tudi to, da naj bodo za posamezne dolžnosti, oziroma funkcije, evidentirani tisti potencialni kandidati, ki so sposobni in tudi pripravljeni aktivno delati. Se zlasti so poudarili, da mora biti med evidentiranimi tudi ustrezno število neposrednih proizvajalcev, mladih ljudi in seveda tudi žena. Neupoštevanje teh odgovorov bi povzročilo iste napake, ki smo jih delali že v preteklosti, s čimer pa bi porušili tudi nekatere naše cilje, ki jih stalno evidentiranje postavlja pred vse odgovorne družbene dejavnike.

Naloga je torej več kot resna, stalna in nič čudnega torej, če so jo kot tako vzeli tudi vsi, ki so se posvetovanja udeležili. B. S.

S CELJSKE TRŽNICE

Bolj ko se bližamo uradnemu dnevu pomladi, bolj je založena celjska tržnica, ki je kljub dodatnim stojnicam še vedno premajhna za domačine in za tuje konkurente iz Makedonije ali Srbije. Izbira je bila v preteklem tednu in v teh dneh izredno pestra in bogata, kar velja zlasti za sobotne dneve. Te dni je bilo na voljo veliko zelene solate, endivije po 8, majniške po 15 dinarjev. Zelo je bil trg zalozen z regratom od 8 do 15 dinarjev in motovilcem od 12-15 din. Veliko je bilo tudi radiča po 12-20 din. Iz Strumice so pripeljali veliko ohrovtov po 5 dinarjev, manjkalo pa tudi ni cvetače po 3-6 dinarjev. Špinača ima že nekaj časa skoraj pristo ceno, 10-15 din. Tudi čebule je bilo dovolj, ptuj-

ska je bila po 4 dinarje, makedonska pa po 2 do 2,5 dinarja. Zelo veliko je bilo na trgu kvalitetnih suhih sliv po 7 dinarjev.

Dovolj je bilo tudi orehov, luščeni so bili 30-32 dinarjev, v lupinah pa po 9. Manjkalo ni fižola, ki so ga pročjali od 8-10 din za kilogram, tudi kislega zelja in repice je bilo precej po enotni ceni treh dinarjev. Jajč-k je bilo veliko po 60-70 par. Pri mlečnih izdelkih je bila velika izbira, vse izdelke pa prodajajo še po starih cenah. Največ pa je bilo na trgu rož, domačih, poljskih in vrtnih. Prodajali so tudi kvalitetne nagejine po 3 dinarje za enega.

Sadja ni bilo veliko, prevladovala so jabolka od 2,50 do 3,50 dinarja.

KOMUNALNO PODJETJE

CESTE-KANALIZACIJA CELJE

s p o r o č a ,

da ima v zalogi humus

in ga dostavlja po želji naročnikov.

Naročila sprejemamo na upravi podjetja.

Pomlad, pomlad...

VELEBLAGOVNICA

VSE ZA POMLADNO GARDEROBO »T«

TEHNOMERCATOR — CELJE

POGLOBLJENA VSEBINA

Financiranje je zaradi že pred leti sprejetega odloka dokaj normalno potekalo. To je pomembna pozitivna ugotovitev za ta čas, ko v marsikateri občini bijejo boj za boljše vrednotenje dela vseh, ki delajo na področju vzgoje in izobraževanja. Ta dejavnost pa bi lahko izrazila še kvalitetnejši vsebinski premik, saj so slabosti še vedno v dokajšnji proračunski delitvi in neke vrste odtujenosti teh sredstev od tistih, katerim so ta sredstva tudi namenjena. Od tu: tudi izvira misel, da je izobraževalna skupnost tisti organ, ki pač namesto občine deli normalno prilekajoča sredstva po odloku, ali pa celo, da mora pohlevno paziti in prositi za nujno potrebna sredstva. Brez dvoma so za tak odnos krivi predvsem vsi tisti, ki so jih šolski kolektivi izvolili v ta organ, pa bi morali svojo samoupravljalško vlogo če se seveda lahko tako izrazimo — odigrati tako, kot je v pravicah in dolžnostih članov izobraževane skupnosti napisano. Delna krivda pa je tudi v vodstvu, saj se je skupščina le poredko sestajala.

V zvezi s tem se odpre takoj naslednje vprašanje. Udeležba na sejah skupnosti. Razpravljajci — zlasti prof. Jože Marolt — podpredsednik občine Celje, in Janjo Zevart — predsednik Socialistične zveze v Celju so poudarili, da je treba, če je statut tak, kot ga zahteva zakon, pridobiti za delo v skupščini izobraževanje skupnosti.

tudi prizadevne in dejavljne ljudi izven vzgojno-izobraževalnih zavodov. Selekcija je nujna, saj je bilo na zadnji seji le nekaj predstavnikov iz večjih delovnih organizacij, večina pa jih je izostala. S kandidati se je treba predhodno pogovoriti, predstaviti program, ustvariti ustvarjalno vzdušje neposrednosti, pa bo učinek veliko boljši. Da bi dosegli večjo prožnost in učinkovitost so predlagali, da bi se število članov skupščine zmanjšalo od dosedanjih 55 na 39, pri tem pa bi se v razmerju predvsem povečalo število tistih delegatov, ki jim je ta samoupravni organizem tudi namenjen. Sčasoma bo treba razumeti izobraževalno skupnost — zlasti pa skupščino kot najvišji samoupravni organ vseh organizacij združenega dela, ki delajo na področju vzgoje in izobraževanja. 456 učiteljev in vzgojiteljev na 16 zavodih občinske občine predstavlja bolj en kot pa 16 različnih kolektivov, ker je pač »proizvodnja« teoretično enaka. Ob bolj poglobljenem pregledu programa pa ugotovimo, da tu in tam je kaj manjka. Gre predvsem za analize, ugotovitve ali pa samo misli ob vsebinskih vprašanjih vzgoje in izobraževanja. Pripravljajo se novi učni načrti, ugotavljajo se najrazličnejši novi vzgojni momenti, nove oblike in metode dela, večja vloga prostovoljnih aktivnosti, samouprava učencev itd. Prepričani smo, da je tudi pomembno delovno področje izobraževalne skupnosti. ZUPANČIČ

SO VZROKI ZA PREKINITEV?

● Delavci obrata za proizvodnjo gradbene armature v celjski ZICNI so minuli četrtek za skoraj pet ur prekinili delo. Na delo so se vrnili, ko so jim sporočili, da je denar za osebne dohodke že v podjetju. Zakaj torej prekinitev? Odgovor je na dlani. Zaradi tega, ker se je zataknilo pri rednem izplačilu osebnih dohodkov.

● Delavci vseh obratov so bili ustno in pisмено seznanjeni, da osebnih dohodkov ne bo na izplačilni dan, to je 14. marca, ker je žiro račun blokiran, saj se ni nateklo dovolj sredstev. Medtem ko je 470 članov kolektiva delalo, pa je 30 delavcev prekinilo delo ter terjalo to, česar tudi drugi niso mogli dobiti.

Ce bi ostali samo pri tem, da poročamo o dogodku v Zični, potem gornjim vrsticam praktično ni kaj dodati. Morda le še to, da sta »stankajoča« obiskala tudi tajnik občinskega sindikalnega sveta Vili Končan in namestnik sekretarja komiteja občinske organizacije ZKS Tone Zimšek. Vendar pri tem ne gre samo za to. Potrebno je tej prekinitev dela neobveščeno: kaj misli.

Običajno je med vzroki za prekinitev dela neobveščeno, takrat je ravnanje vsaj do določene meje razumno, čeprav ne pravilno in v naših pogojih demokracije nesprejemljivo. V tem primeru nikakor ni šlo za neobveščeno, saj so delavci bili seznanjeni s tem, da se bo predvidoma zataknilo z izplačilom, ker denarja pač še ni bilo. Drugi pomemben dejavnik ob omenje-

ni prekinitev je v tem, da je 470 delavcev podjetja v vseh obratih, kljub temu, da so vedeli, da se zna primeriti, da se kakšen dan ne bo plač, normalno nadaljevalo delo, 30 delavcev iz obrata, kjer so najvišji osebni dohodki, pa je, ne da bi vedelo ali tisti dan morda le uspe vodstvo zbrati denar za plače (kasneje se je izkazalo, da se je prav to tudi zgodilo), smatralo za potrebno, da prekine delo in tako »izsili« izplačilo.

Res je, da so delavci že ob izplačilu prejšnji mesec zahtevali, da se zagotovi, da bodo plače vsakega 14. v mesecu, kot je zapisano v statutu, res pa je tudi to, da denarja prej ni bilo mogoče zagotoviti.

Prekinitev dela so obsodili vsi delavci v Zični, najbolje pa je o tem povedal nek delavec, ki je skupini vodilnih in časnikarjem, ki smo bili poleg, izjavil približno takole: »Oprostite, samo nekaj bi rad povedal. Med temi, ki sedaj štrajkajo in terjajo tisto, česar tudi drugi ne morejo dobiti, tistih, ki so več kot deset let v Zični, ni! Mi, ki smo prestali vse dobro in vse slabo, se v take stvari ne spuščamo. Tisti delavci delajo. Pa brez zamere, še marsikaj bi povedal, pa nimam časa, grem delat!«

Le čemu torej prekinitev dela? Kdo je imel od tega koristi? Nič, nastala je samo škoda, drugega nič.

Prekinitev dela je obsodil tudi kolektiv in je že podvzel določene ukrepe za urejanje perečih problemov, s katerimi se spopada že nekaj mesecev. **BERNI STRMCNIK**

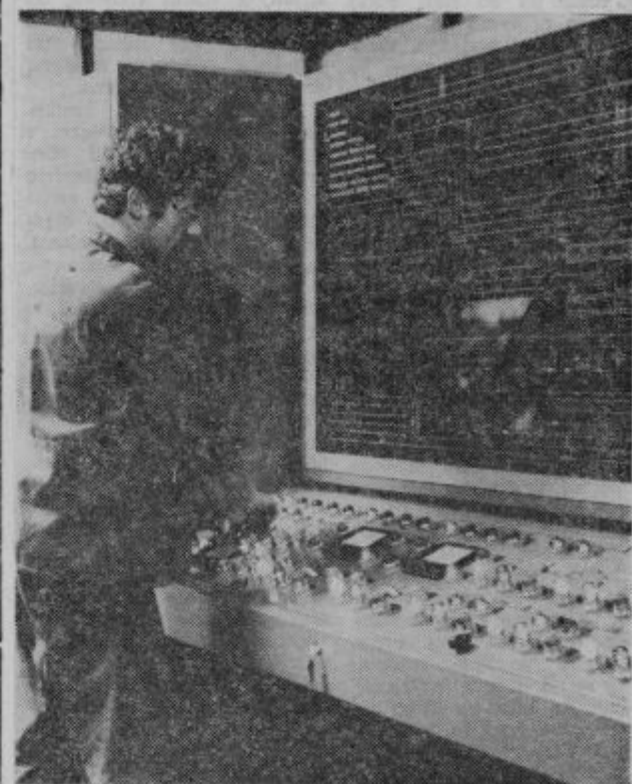
NEROŽNATO ZA SREDNJE ŠOLE

V ponedeljek dopoldne se je v Celju sestel svet osmih občin. Na seji so razpravljali o sofinanciranju razvoja srednjega šolstva v Celju. Znano namreč je, da so celjske srednje šole izrazito regionalne. Skupno se šola v šolah II. stopnje iz Celja 35 % učencev, vsi ostali pa so iz drugih občin.

Zaradi neurejenega financiranja srednjega šolstva, republiška izobraževalna skupnost daje sredstva le za osnovno dejavnost, za investicije in za razširjanje kapacitet pa le soudeležbo, postajajo problemi srednjega šolstva vse bolj pereči. Dvoizmenski potok, čedalje večja prostorska stiska in rast števila učencev (leta 1970/71 5281, leta 1971/72 5686), slabši pogoji dela, po-

nic in telovadnico pri šolskem centru za blagovni promet, adaptirali prostore pedagoškega šolskega centra in gostinske šole in zgradili telovadnico pri ekonomskem šolskem centru. Za vse investicije bi potrebovali 33.600.000 dinarjev. Eno tretjino naj bi prispevala republiška izobraževalna skupnost, nekaj nad staro milijardo občina Celje, okrog 900 starih milijonov pa pokrajina.

Na seji sveta osmih občin so sicer poudarili, da so problemi in potrebe srednjega šolstva velike. Vendar pa občine, tako so zatrdili njihovi predstavniki, nimajo sredstev za uresničenje takega načrta. Odprli so tudi druga vprašanja — kdo je najbolj zainteresiran za srednje šolstvo,

časna modernizacija pouka, slabo vzdrževanje šolskih stavb — to so le nekatere značilnosti sedanjega stanja v srednjem šolstvu celjske občine.

Nenehni priliv učencev, ob že pet let v resnici enakih prostorskih možnostih (povečanje je šlo na račun garderob in kabinetov) povzročajo šolam vsako leto večje težave. Učence morajo odklanjati in jim tako zapirati možnost za nadaljnje šolanje.

Prav zato, da bi začeli postopno urejevati financiranje investicijskih gradenj in s tem večati možnosti za vpis otrok v srednje šole, je celjska občinska skupščina spodbudila razgovor o teh vprašanjih. V posebnem gradivu, ki so ga prejele vse občinske skupščine na celjskem območju, je tudi predlagala, da bi v prihodnjih petih letih zgradili novo tehniško srednjo šolo, prizidali šest učil-

kakšno vlogo bi morala odigrati trgovina in sploh gospodarstvo, kam gredo kadri po šolanju, ali ne bi morala republika več prispevati in podobno.

Sklep seje sveta občin srednjemu šolstvu ne obeta rožnatih perspektiv. Dogovorili so se, da naj posebna komisija pripravi zasnove programa razvoja srednjega šolstva na celjskem območju in tudi pripravi finančne predračune. Nato se bo svet ponovno sestel.

Škoda, da svet osmih občin ni sprejel pobude predsednika laške občinske skupščine Mihe Prosenca. Ta je predlagal, da bi ob svetu delala stalna komisija, ki bi spremljala, razčlenjevala in usmerjala vse delo na področju srednjega šolstva v pokrajini. Svet je na koncu seje razpravljal še o financiranju nekaterih pokrajinskih kulturnih ustanov. **J. V.**

Mladi govorijo

FILM IN MLADINA

Hedvika Kotnik

Polde Vrečko

Milena Počivalšek

Ali kinopodjetja resnično trpijo zaradi televizije? Ali ljudje v manjšem številu zahajajo v kinodvorane, ker lahko v sobi udobno sedijo pred televizorjem, s cigareto in kozarčkom pred sabo ter se prepustijo uživanju ob dobrem filmu? Največji del kinoobiskovalcev so vedno predstavljal mladi ljudje, še posebej pri prvih dveh predstavah. V Tovarni volnenih odev v Skofji vasi smo vprašanje hodite v kino — zastavili trem mladim.

HEDVIKA KOTNIK, iz Višnje vasi, dela v apreturi: »Ker nimam veliko prostega časa, ne hodim v kino. Doma imam posestvo in moram pomagati, pozimaj v hiši, poleti pa na polju. Dosedaj sem bila trikrat v kinu. V Celju, Ob

nedeljah grem večkrat k sedovim gledat filme in športne dogodke. Najraje gledam družinske in ljubezenske filme. Najbolj všeč sta mi bila »Vesna« in »Razkošje v travici«. Seveda bi rada večkrat šla v kino.«

POLDE VREČKO, Zadobrova, dela v elektrodelaavnici: »V kino hodim v Celje, kadar je slabo vreme. Letos sem bil že desetkrat. Najraje gledam vojne filme, včasih kakšen dober western ali kriminalko. Od vseh filmov mi je najbolj všeč »Quo vadis«. Zberemo se trije ali štirje in gremo v kino, navadno k drugi predstavi. Razgrajanje? Ne moti me preveč. Edino, kar me moti, je cena vstopnic. Precej visoka je.«

MILENA POČIVALŠEK, iz Vojnika, dela v previjalnici: »Tudi jaz grem v kino, kadar je slabo vreme. Če je lepo, sem raje zunaj, na prostem. Vstopnice niso drage, ker jih ne kupujem. (Hm, hm...) Letos sem bila že velikokrat v kinu. Rada gledam kriminalke, nekaj takšnega kot je bil »Oddelek S« na televiziji. Potem pa še westernne in ljubezenske filme, seveda ne vse, dobri morajo biti. No, nekateri so preveč po enem kopitu. Raje gledam film v kinodvorani. Zdi se mi bolj prosto kot na malem ekranu. Najbolj všeč mi je bil Ben in serije »Dolgo vroče poletje«. Za igralke se ne zanimam toliko.«

S. M. — T. T.

Šentjur

NA SLOMU — DOBRO!

V soboto dopoldne je bila na posestvu »Sloma«, obratu Kmetijskega kombinata Šentjur na Ponikvi, vse mirno, prav tako, kot da se letos ne pripravljajo, da bi zadovoljili kupce iz vse Slovenije. Ogromne sadne plantaže obetajo letos, če ne bo kakšne večje vremenske nesreče, najbogatejšo letino v zgodovini Sloma.

V rodnost prihaja približno 35 hektarjev sadnih plantaž, kar je le nekaj manj kot polovica ogromnega sadovnjaka. Čeprav je preuranjeno govoriti o kvaliteti, na Slomu tiho upajo na velikanske količine jabolk prve vrste. To je toliko pomembnejše sedaj, ko je povsod opaziti, da zasebni kmetijski proizvajalci vedno bolj opuščajo gojenje kvalitetnih vrst sadja zaradi negotovosti prodaje, povpraševanje po resničnih dobrih jabolkah pa je vedno večje.

Hkrati s tem pa spreminja Slom tudi zunanjo podobo. Vzdržljivi poti do glavne zgradbe so postavili drevored hrušk, pripravljajo pa se tudi na popolno obnovo stare zgradbe, v kateri sedaj stanujejo zaposleni. Z lastnimi sredstvi urejajo tudi hišo, kjer so obnovili Slomskovo sobo. Tako so se izredno povečale možnosti, da bo Slom postal tudi turistično znan. In kako je to pomembno za njegovo afirmacijo, vedo vsi na Slomu, saj so le redki nedeljski izletniki, ki poleg prijetnih vtisov ne bi odnesli s Sloma tudi zaboja jabolk in s tem širili glas o kvaliteti jabolk na Slomu.

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

blagovnica
IDEAL
Mariborska c., CELJE

novo!
elegantno!
praktično!

za okna vaše hiše
okovje in pribor
WINKHAUS iz ZRN

Delavci v „Komosu“

IMETI HOČEMO INŽENIRJA!

Minuli petek so se delavci konjiškega podjetja „Komos“ med odmorom zbrali na sestanku, ki ni bil sklican na pobudo katere od političnih organizacij v kolektivu ali na pobudo delavskega sveta. Sestanek, ki ga je delavec HINKO VUHER v uvodnih besedah označil kot samovoljni sestanek delovne skupnosti, se je udeležila večina zaposlenih, nekaj nad 30 delavcev. Na sestanku je na vprašanja delavcev odgovarjal tehnični vodja MAKŠ TAJNIKAR, navzoča pa je bila tudi predsednica delavskega sveta PAVLA GORJUP.

Povod za sestanek je bilo nezadovoljstvo delavcev, da so po izteku v pravilniku določenih izplačilnih dni spet niso dobili osebnega dohodka, imeli pa so tudi obilo kritičnih pripomb na organizacijo dela v podjetju, kate-rega proizvodni program je vse manj obrtniški.

Ko se je večina zadovoljila s pojasnili zaradi zamude pri izplačilu osebnih dohodkov, kriva je ponovno nelikvidnost poslovnih partnerjev, so se z vso vnemo lotili tudi vprašanja, zakaj kolektiv v februarju ni dosegel planirane proizvodnje in njene realizacije. Če povzamemo vse očitke in protiočitke na relaciji vodstvo — kolektiv, pridemo do zaključka, da si-ker ni malo razlogov, ki so posledica nastalih tržnih razmer, predvsem težav pri nabavi repromateriala. Seveda pa so mnogi iznešeni primeri na tem sestanku pokazali tudi na lastne slabosti, na prešibko tehnološko pripravo dela, na pomanjkljivo kontrolo med delovnim procesom. Niso bili namreč zadovoljni, da mora biti proizvodnja v podjetju tolikanj odvisna od tržnih naključij. Seveda bi bilo zanimivo vedeti, če je res, da ima privatnik Fink v Konjicah dovolj repromateriala, kakršnega v Komosu ni in zaradi česa ima kolektiv toliko nedokončane proizvodnje. Od kod ga je dobil, saj železarne in trgovine pri nas niso v zasebnih rokah, da bi se jim ne bilo treba držati zamrznjenih cen? Glede prepogostih reklamacij na kvaliteto uslug in izdelkov so bila mnenja delje na. Najbrž bodo držali očitki delavcev, da je prešibka tehnična priprava in nezadostna kontrola, delo v kritičnih

sunkih, ko je treba biti na delovnem mestu ali za strojem tudi podnevi in ponoči, ne more biti kvalitetno. Držali pa bodo tudi očitki z nasprotne strani, s strani vodstva, da slaba kvaliteta že zato nima opravičila, ker nihanje od slabega k odličnemu kaže na subjektivnost problema.

Najbistvenejše na sestanku je bilo, da so delavci v veliki večini zahtevali čimprejšnjo nastavitve inženirja tehnologa, ki naj bi s svojo strokovnostjo in prakso zagotovil, da bi bilo delo kolektiva bolj načrtovano, vsklajeno z programom proizvodnje, tržiščem, predvsem pa, da bi zagotovili čim bolj uče- no organizacijo proizvodnje.

Ko je bil sestanek končan, trajal je polne tri ure, so se delavci vrnili na delovna mesta. Do prekinitve dela, ki so jo napovedali posamezniki, ni prišlo. Bil je vroč sestanek, ki gotovo ni bil v škodo kolektiva. Vendar za nameček še pomislek. Zahtevo po strokovnjaku — inženirju postavlja nekoliko v senco mnenje, ki je prisotno zlasti v ženskem delu kolektiva, da je strošek za strokovno in družbeno izobraževanje članov kolektiva, nepotreben. Se tako sposoben in izobražen strokovnjak ne bo kos nalogi, če strokovno in družbeno ne bo rastele ves kolektiv.

Bil je to sestanek, podoben tisočim po domovini. Toda zakaj je moral imeti prizvok, da je samovoljni, saj so v kolektivu sindikat, mladinska organizacija in organizacija ZK? Veliko je bilo izrečenega na sestanku, vprašanje pa je, če je vse tudi tako in če morda le ne manjka k podobni razmeri še kaj? JURE KRAŠOVEC

Obisk v Ločah pri Poljčanah

V GRBU SO VTKANE CESTE

Med vinorodnimi griči, polji in travniki ter gozdovi v okolici stoji vasica Loče, središče krajevne skupnosti krajev, ki ležijo na obeh straneh Dravinjske doline med Konjiško goro in Bočem. Rodovitno in ozko Dravinjsko dolino oklepa položno in razčlenjeno gričevje, med katerimi se po deloma močvirnatih dolinicah vijejo potoki, ki se iztekajo v Dravinjo. V dolinah prevladujejo doline in travniki, višji predeli pa so sklenjeni že z deloma obrabljenimi gozdovi. V ugodnih pobočnih legah nastopajo tudi vinogradi, ki dajejo mestoma celo glavni značaj pokrajini. Razvit je tudi lov in ribolov.

Krajevna skupnost Loče zajema kraje Loče, Breg, Brezje, Draža vas, Klokočovnik, Koblje, Kravjek, Mlače, Penoje, Petelinjek, Podob, Podpeč, Spodnje Laže, Lipoglav, Suhadol, Zbelovo, Zbelovsko goro, Zgornje Laže, Žiče, itd. Skupaj vsa naselja premorejo okoli 2000 prebivalcev. Središče krajev ob Dravinji je vas Loče, po nekaterih domnevah je bila v tem kraju rimska postaja Ad Lotos, ki je ležala ob važni vojaški cesti Poetovio—Virunum. Vas Loče se prvič omenja že leta 1165, ko jo je štajerski mejni grof Otokar podaril žičkemu

prodajalci namreč nista dovolj za vse zahtevnejše kupce, ki morajo odhajati za nakupi v Slovenske Konjice ali Poljčane.

Pred vojno je bilo v Ločah troje gostiln, danes pa je samo Valantova in bife. Vsekakor premalo za tolikšen okoliš. Imajo še privatnega mesarja, enega avtoprevoznika in enega ključavničarja.

Največ delovne sile zaposluje opekarna, ki bi rada povečala svojo proizvodnjo, a ji manjka kreditov. S tem bi bil rešen tudi odliv delavcev na tuje in v druge kraje. Vsa- kodnevno se vozi na delo v

Prijeten sobesednik je ravnatelj Filip Beškovič, ki zelo dobro pozna probleme Loč in ostalih krajev krajevne skupnosti.

Matevž Lubej je vedel največ povedati o zaposlovanju in strukturi ljudi. Prizadeto je govoril o zaostalosti krajev in slabih povezavi s svetom, o odhajanju ljudi v tujino.

trebno kanalizacijo urediti pred asfaltiranjem ceste.

Lahko bi se hvalili učne uspehe v osnovni šoli ali delavnost prosvetnega društva, ki tudi za leto pripravila kvaliteten program, ali pa delavnost mladine, pa naj končamo z vzdušjem, ki je bilo čuti iz pogovora. Prebivalce v Dravinjski dolini muči zaostalost, ki je niso sami za-

grešili.

Če bi grofična na bližnjem gradu Pugledu pred 500 leti v eni izmed soban srednjeveškega gradu vezla goblen, bi si za svoj grb izbrala simbol — ceste, ki bi jih z nežno ročico vtkala v tkanino, za poduk bodočim rodovom.

ZDENKA STOPAR

Predstavljamo vam še mladež iz edinega hrama učenosti, ki pa dosega lepe uspehe. V orientacijskem pohodu so bili učenci osnovne šole iz Loč prvi v slovenskem merilu.

samostanu. Od 1751—1772. leta je tu morila kuga, 1855 pa kolera in tifus. Ker nadlog še ni bilo dovolj, je leta 1776 vas še pogorela.

V tej starosvetni vasici smo se pogovarjali z direktorjem opekarne Matevžem Lubejem in ravnateljem osemletke Filipom Beškovičom. Namizala sta splet problemov, ki tarejo njihove prebivalce, od trgovine in slabe preskrbe do neurejenega prevoza kruha, gostiln, pokopališča in cest.

Na zadnjem zboru volivcev so občani krajevne skupnosti postavili ostro zahtevo po samopostrežni trgovini. Dve

Celje, Konjice, Zreče, Slovensko Bistrico in tudi v Maribor okoli 400 ljudi. Žensko delovno silo (90) pa zaposluje obrat Konus.

In že smo pri krajevnem problemu številka ena, pri cestah, kjer občani ne vidijo v kratkem časovnem obdobju nobene rešitve. Za letos obljublja skozi vas asfalt, kompleksnejša rešitev pa se obeta do 1980. leta. Nerešen problem je tudi kanalizacija, kjer se vsa odpalka zliva kar v občestne jarke. Kako bo stvar rešena, se še ne ve, ker tudi tu kot povsod, manjka denarja. Vsekakor pa bo po-

Dobrna

SREČANJE GOJENCEV

Nekdanji gojenci, v večini vojne sirote in otroci padlih junakov, ukinjenega Mladinskega doma Miha Pintarja na Dobrni se bodo sestali od 26. do 29. aprila v počastitev praznika OF. Pripravljalni odbor skupaj s pokroviteljem celjsko temeljno izobraževalno skupnostjo, skrbno načrtuje celote program velike svečanosti. Poleg športnih in kulturnih prireditev bo na Dobrni tudi zbor vseh gojencev, ki so do ukinitve doma leta 1962 preživljali tod svojo mladost.

Dom Mihe Pintarja je dalj varno in prijeto zatočišče, ponudili je ljubezen in vzgojo 504 gojencem iz vse Slovenije. Med njimi je bilo v letih po vojni več kot tisto otrok padlih borcev. Letos, ko poteka deset let od ukinitve doma, pa bodo Dobrna obiskali nekdanji njeni mladi prebivalci, sedaj že očetje in matere, ki samostojno uravnavajo svojo življenjsko pot. Pripravljalni odbor bo organiziral tudi razstavo

fotografij iz življenja gojencev, pred spomenik padlih borcev bodo položili vence, v združitveni dvorani pa bo svečana akademija.

Dobrnčani nameravajo na srečanje nekdanjih gojencev Mladinskega doma Miha Pintarja povabiti mnoge javne družbene in politične delavce.

PROGRAM OTROŠKEGA VARSTVA

Skupnost otroškega varstva, ki se je formirala po izključitvi iz temeljne izobraževalne skupnosti zaradi obsežnih delovnih načrtov, je resno začela z delom. Pripravila je bogat program, v katerem je zajeta široka mreža otroškega varstva, ki predvideva v bodočnosti dva vrta v Slovenskih Konjicah ter uredite varstva v Zrečah in Vitanju.

Slov. Konjice

SEJA SKUPŠČINE: SPREJETI ODLOKI

Torkova živahna seja občinske skupščine obeh zborov v Slovenskih Konjicah je imela na dnevnem redu predvsem potrditev občinskih odlokov in posameznih svetov. Sprejeti so bili predlogi odloka o davkih občanov, kjer so se v primerjavi z lanskim letom pokazale za kmečke davkoplačevalce določene olajšave. Posebna olajšava je nastopila tudi za tiste zavezanca (določil jih občinska skupščina), ki vlagajo sredstva v razširjeno reprodukcijo oziroma v obnovo, razširitev ali izgradnjo poslovnih prostorov in nabavo opreme. Razprava na to temo je pokazala, da odliv obrtnikov iz Slovenskih Konjic ni mogoče pripisovati visokim davčnim obveznostim obrtnikov. Vzroke je treba

najti drugje; obrtne dejavnosti v pomladnih mesecih odjavljajo največ sezonske obrtnike.

Za otroško varstvo so bile letos sprejete iste stopnje prispevka kot za lansko leto in odborniki so jih enoglasno sprejeli. Tudi odlok o finančnem proračunu so odborniki po dodatni obrazložitvi predsednika občinske skupščine ing. Tepeja brez zadržkov sprejeli in s tem potrdili celotno dejavnost občine za leto 1972.

Komisija za vzgojo in varnost prometa je predložila odlok o ureditvi prometa na mestnih ulicah, ki pa zaradi nedodelanosti ni bil sprejet in zato preložen v ponovno proučitev in temeljitejšo analizo do naslednje seje občinske skupščine. Z. S.

Naši znanci

In sta Adela in Jaka Leskošek krepko pijunila v roke. Tudi on je bil skoraj v vseh organizacijah, tudi on je vedel, da mora Kozjansko dobiti elektriko, da morajo ljudje obnoviti požgane domačije, da mora življenje spet biti podobno življenju.

Hodila sta po blatnih poteh, pozimi, podnevi in ponoči, kakor je pač naneslo. Obvezna oddaja, pobiranje članarine, agitacija. To in še marsikaj drugega je čepelo na njunih plečih.

Kljub vsemu pa je Adela Rauter le še našla čas za kaj drugega. Takole misli o tistih dneh danes:

»Nikoli ne bom pozabila razgibanega življenja, kakršnega smo živeli v letih

ADELA RAUTER

po vojni. Ne vem več, koliko iger smo igrali, vem pa zagotovo, da nam nič ni bilo pretežko. Kolikokrat smo vadili daleč tja v noč, ker podnevi ni bilo časa. Igralci so hodili na vaje tudi po dve uri daleč. Mnogo zaslug za takšno življenje sta imela Dragica Regvat pa pokojni Franjo Čepin, ki je bil duša vsega. Jaz sem igrala skoraj v vseh igrah. Dragica Regvat pa je vodila nadvse imeniten pevski zbor, ki je bil takrat čast in ponos celega Kozjanskega. Pištanski pevci so se odrezali skoraj povsod, kamor so prišli. Se danes niso pozabljena prva mesta, ki jih je dobil, in priznanja. Ne, na Pištanj ne bom nikoli pozabila.» Tako

In potem je Adela še povedala anekdoto o svojem kužku Mikiju, ki je bil tako hud, da se šolskega inšpektorja ni pustil v razred. Počakati je moral pred vrati, dokler ni zazvonilo.

Danes se Adela Rauter odpravila v pokoj, pa se ji nič kaj ne da. Pravi, da ji je vedno hudo, kadar pogleda tja proti pištanskemu hribu, kjer stoji stara šola. Se huje pa ji je, če pomisli, da se bo morala slej ko prej posloviti tudi od te šole, ki stoji čisto blizu njenega domovanja. »Le kaj bom potem brez otrok, brez tistih treh generacij, ki so šle mimo mene, brez vsega tega, kar me je leta in leta držalo pokonci.« Tako

pravi in vem, da ji je res hudo.

A vendar: človek ne zmore vsega, človek ni večno mlad. Adela je, odkar pomni, počevala zgodovino in natančno pozna njena pravila. Zgodovina je neusmiljena; tista zgodovina, ki ji je prisodila dvojne odličij: red zaslug za narod in medaljo za delo. O tem pa nekdanja pištanska ravnateljica raje ne govori. Zelo rada pa pove, da še danes dela in to menda v vseh organizacijah po malem. To ji je ostalo iz aktivističnih dni in takšna je. Brez dela ne gre.

Adela Rauter bo kmalu šla v pokoj, ki ga je brez dvoma pošteno zaslužila. Kozjansko pa je ne bo pozabilo, saj je vse svoje življenje pustila med temi prijetnimi griči in ljudmi.

Milenko Strašek

Pisma bralcev

NEPODPISAN BRALEC

Nepodpisan bralec nam je napisal, da je v tej in tej ulici v Celju črna zobna delavnica, v kateri se na veliko dela. V pismu je napisano, da je cesta zasledena pozno v noč. Bralec se vprašuje, za kaj nihče tega ne prepreči. Tudi tu, da je vir socialnega razlikovanja.

Soglašamo. Poleg tega, pa je tako opravljanje povedano vendar, dragi »zobarske« dejavnosti prebralec, bodite konkretni in podpišite se. Na osnovi tistega, kar ste zapisali, pa bomo vašo navedbo preverili.

MICA PIŠE

Ze dolgo nisem pisala v časopis. Sedaj pa moram, ker ste pisali o mojih šestindesetih letih. Vesela sem bila, da ste me obiskali. Ni mi pa bilo po volji, ko sem prebrala, da ste me našli v bedi. Človeške družbe nimam, pa imam knjige, časopise, prijetno stanovanje in dobrega gospodarja, ki mi daje udobno, brezplačno stanovanje. Tiste gosposke šare pa ne potrebujem v sobi, in če je nimam, to še ne pomeni, da sem v bedi. Gospodu župniku tudi ne bo všeč, da ga je novinar imenoval za starčka. Ko mi je 11. januarja pogorela hiša, sta me dva fanta komaj rešila iz plamenov. Zdaj stanujem pa v tujih hišici, ne v kajži in sem z vsem zadovoljna. Bolj kot pa tisti, ki imajo velike palače in bogatije, pa nič duše za reveže. Če bi pisala spomine na mojo mladost bi nastala debela knjiga. Skromno smo živeli, nismo pa stradali. Domače hrane je bilo dovolj, koruznega križa tudi, stradali pa nismo. Kaj pa bi obujali spomine na prejšnje trpljenje? Minilo je in vse je pozabljeno.

96-letna Mica s Sladke gore

ODGOVOR: Draga Mica, napisali ste, če nam je prav, da ste se oglasili. Kaj nam ne bi bilo! Galjivo in tudi — poučno pismec ste nam pisali. Bodite zdravi!

NEPRIMERNO STANOVANJE

Ze več prošelj sva vložila na Rudnik Laško, kjer sem zaposlen kot vozač v jami. Ze več let prošim za dodelitev primernejšega stanovanja. Sedaj sva že popolnoma obupana. Petčlanska družina ne more dobiti boljšega stanovanja, čeprav že devet let živimo v tako neprimernem stanovanju. Prosim, pošljite k nam novinarja.

Betka Rabuza, Stanko Rabuza Huda Jama št.15, Laško

DELAVNOST

Podpisani in mnogi drugi se čudimo, da družina Novega tednika tako lepo skrbi za nas. Vsak teden nam pripravi mnogo dobrega branja. Tudi športniki ne morejo brez tednika, saj jim vsak teden prinese kar celo stran novice. Zanimaj je tudi roman. Ko bo Novi tednik star 50 let, bo srečal Ab-

rahama in mu bomo bralci rekli Zlati tednik.

Franc Cepin, Zalec, Savinjska c. 63

KDAJ IZPOLNJENE OBLJUBE?

O razmerah na Kozjanskem so novinarji mnogo pisali. Njihovi sestavki so vzbujali sočustvanje slovenske javnosti s kozjanskim človekom — pa tudi napačno razumevanje. Kozjanski človek si želi samo pomoč družbe za ustvarjanje osnovnih pogojev za življenje. Naprej si bo lahko pomagal sam.

Tu ni tovarn, so pa naravna bogastva, so gozdovi, iz katerih je spravilo lesa težavno, cena pa nizka. Kako naj si potem pomaga kozjanski človek, če pa nima pogojev (na primer: za prodajo svojih majhnih, ostalim pridelovalcem enakovrednih pridelkov)?

Kaj je dobilo Kozjansko v letih po osvoboditvi? Kaj je Kozjancem v tem času nudila družba, razen položnic za plačevanje davkov? Druge so pogoji za kmetijstvo, industrijo ugodnejši, imajo tovarne, urejene ceste, vse možnosti za razvoj.

Kdaj bodo izpolnjene vse tiste močice in nemogoče obljube, vsa neskončna zagotovila?

Vsekakor je najbolj pereč problem vsega Kozjanskega cesta, ki pelje skozi osrčje Kozjanskega. Ze lansko leto so na Prevorju ustanovili odbor za obnovitev ceste ter odbor za razvoj ožjega Kozjanskega. Odbor za obnovitev ceste je bil registriran pri Skupščini občine Sentjur pri Celju 21. I. 1972 z dovoljenjem Skupščine občine Smarje pri Jelšah. V tem odboru so predstavniki petih krajevnih skupnosti vzdolž kozjanske ceste. Odbor je bil ustanovljen z namenom, da skuša najti sredstva za modernizacijo ceste Slivnica—Prevorje—Kozje—Podsreda, ki je v izredno slabem stanju.

Prebivalci vzdolž omenjene ceste so se odločili, da bodo del sredstev za modernizacijo te ceste prispevali sami s prostovoljnimi prispevki, seveda glede na zmogljivosti posameznika, za pomoč pa bodo zaprosili širšo slovensko javnost, predvsem večja podjetja in ustanove. V ta namen je bil ustanovljen sklad pri krajevni skupnosti Prevorje. Ziro račun 507-3-292 odprt pri SDK Celje. Vsa sredstva, zbrana na žiro računu, bodo uporabljena izključno za modernizacijo omenjene ceste. Odbor upa, da se bodo slovenska javnost, podjetja in ustanove odzvali solidarnostni akciji in pomagali zgraditi Kozjancem njihovo cesto.

Januarja je odbor zbral od približno 400 delavcev 312 podpisov in jih poslal družbenopolitičnim organizacijam kot protest delavcev, ki se vozijo po tej siabo vzdrževani cesti na vsakodnevno delo v Sentjur, Store in Celja, ker so posebno pozimi v večni nevarnosti. Razen tega je odbor poslal dopise in zapisnike sej na Zvezo sindikatov v Ljubljano, Republiškem IS, SZDL, CK ZKS, Republiškem cestnemu skladu ter občin-

skima skupščinama Sentjur pri Celju in Smarje pri Jelšah. Do sedaj odgovorov še ni bilo, niti nihče ne ve, če je o tem sploh kdo razpravljal. Odbor je poslal protest zaradi takšnega odnosa do tako perečih problemov, ki jih Kozjanci čutijo.

Zelja Kozjancem je, da bi se čimprej sestali s poslanci tega območja in se pogovorili o možnosti čimprejšnje rešitve teh in drugih problemov.

BRANKO PERC

ŠE PEKARNA IN CISTERNA

V Novem tedniku št. 10, z dne 9. marca 1972 je bil objavljen članek PEKARNA IN CISTERNA, za katerega kolektiv pekarnice ni preveč navdušen in je celo ogorčen nad takim anonimnim in nerazumljivim pisanjem. Kolektiv si veliko prizadeva, da bi sebi vsaj delno olajšal težko delo in skušal skrajšati pretežno nočno delo, da s tem ne bi prizadel potrošnikov. Ze nekaj let nazaj je v Laškem, pa tudi drugod ob sobotah in dnevih pred prazniki v dopoldanskih urah primanjkovalo kruha. To so občutili sami potrošniki, ki so čakali na kruh, da ne omenimo okoliških krajev, ki so več ur čakali na dostavo kruha. Da pa se to ne bi dogajalo tudi letos in v bodoče, je kolektiv pekarnice na svoji seji obravnaval to zadevo in sklenil, da to reši tako, da si nabavi novo pekovsko peč. Peč, ki bi prišla v poštev, je peč na gorilno olje, za katerega je potrebna cisterna.

Prj sami montaži cisterne je resnično voda dvignala cisterno, in sicer zato, ker izvirajoče in atmosferske vode delavci niso »zabili«, temveč so cisterno zasuli s peskom.

Delavci pekarnice nismo predlagali podjetju, ki je dela izvajalo, kako naj svoje strokovno delo opravi. Ko pa je bilo delo opravičeno, se je kmalu pokazala napaka. Po tej situaciji se je v samo delo vmešal naš upravnik in zahteval, da se izvor vode »zabije« z ilovico in cela cisterna s istim materialom zasuje in nabije.

Rezultat je bil pozitiven in delo v redu izvršeno. Glede stroškov pa še to. Če bi upoštevali razne navsvete in uganjanja, kako in kam z vodo, bi kolektiv veljalo 25—30.000 Ndin, ako pa so to naknadno delo opravili trije delavci s skupaj 120 urami dela.

Čudimo se piscu, ki omenja, da nekdo dela po svoji glavi, ko pa je zbor delovne skupnosti na svoji seji dne 6. 12. 1971 so glasno sklenili, da se oprema čimprej nabavi in usposobi za obratovanje.

Zelo netočen je tudi odstavek pica, da se zato ne upa podpisati pod članom, češ da bo ob službo. Do sedaj smo vse pozitivne predloge upoštevali od vseh sodelavcev, ki so kolektivno resnično hoteli dobro in do sedaj še nismo nobenega za dobre predloge in vestno delo izključili iz naše sredine.

Zbor delovne skupnosti Pekarne Laško, ki je na seji dne 14. marca 72, razpravljal o omenjenem članku, je menil, da bi moral pisec članka dobiti pravilne informacije na pristojnem mestu in da nam je s tem anonimnim in ne povsem razumljivim pisanjem naredil več škode, kot pa je tista s ponovnim izkopom 6 kb. m

peska in s ponovnim spuščanjem cisterne v njeno jamo

Predsednik upravnega odbora:

(Ivan Kačič)

POROTNIK

Rekli ste že, da naj bi bil ob novi rubriki porotnik. Težka in odgovorna dolžnost. Toda kmet sem in ne vem točno, kako v takih primerih (kozerija Direktorjeva vila) odloča delavski svet. Grajo zaslužijo vsi — direktor, tehnik in cel delavski svet. Morda je največ kriv direktor — bom še razmišljal.

IVAN PREMRL, Strmec 55, pri Vojniku

POBUDE

Zelo ste me razveselili z nagradno križanko Tkanine. Pa tudi sicer mi je Novi tednik zelo všeč in ga vsega preberem. Zanimajo pa me tale vprašanja: Kaj bo res z Atomskimi toplicami? Ali b. lahko popisali, kdo se v njih zdravi? Ali škoduje jo srčnim bolnikom? Pišite tudi več o kraju Olimje, pa o tem, kako so včasih tatove in druge krivice privezovali na sramotilni steber. Jaz bi tako postopal z direktorjem Pempekcom. Pred kratkim ste pisali, da v nekaterih manjših podjetjih vodilni niso člani ZK. Mislim, da ni nujno, da so člani ZK, morajo pa biti poštenji. In še tole — našel sem podatek, da so se slovenski in hrvaški kmetje združili leta 1573.

VINKO MRAZ, Velenje Tomšičeva 27,

ODGOVOR: Glede križanke ste si že na jasnem. Na vaša vprašanja o toplicah vam bomo odgovorili v eni izmed prihodnjih številki. Tudi vaše pobude za pisanje radi sprejemamo. Glede nasega pisanja o tem, ali je prav, da so vodilni delavci člani ZK ali ne, pa tole pojasnilo: Drži, da moramo biti vsi poštenji in da so tudi ljudje, ki so v ZK, pa niso pošteti, so grabeljivi, podkupujejo itd., kot pišete. B.stvo nasega pisanja pa je bilo drugje — v prihodnjem bomo morali nase kadrovske politiko zastaviti tako, da bodo imeli vsi pravični konkurenci za pomembna delovna mesta prednost ljudje, bogati z znanjem, s sposobnostjo in ki bodo pripravljeni za dosledno uresničevanje humanega socializma. Za poštene, pravične človeške in samoupravne odnose. Za take odnose se moramo boriti vsi, zlasti pa člani ZK. V tistih delovnih sredinah, kjer ni ZK, ni političnega dela in tudi vodilni delavci niso člani ZK, pa pogosto prihaja do nepravilnosti in zlorabljanj. Glede letnice o hrvaško-slovenskem kmečkem združevanju pa tole — upoštevali smo leto 1572 in 1573.

OBDAJENE PARTIZANSKE MAME

V počastitev mednarodnega praznika žena je bila letos na osnovni šoli v Henini nad Jurkloštom prosiava, ki so jo pripravili učenci tamkajšnje šole za svoje matere. Z lepim programom so se otroci hvallili svojim mamicam

za skrb in dobroto, ki jim jo nudijo vsak dan. Po proslavi sta KO SZDL in ZZZB pogostili prisotne matere.

Posebne pozornosti pa so bile tega dne deležne najstarejše matere in partizanske matre vasi Polana in Panče. Njih so na njihovih domovih obiskali otroci jim čestitali k njihovemu prazniku in jim predali darila, ki sta jih pripravila KO SZDL in ZZZB Jurklošter.

Ob tej priložnosti se najtojepleje zahvaljujemo »Pivovarnia«, »Voinia« in OO SZDL Laško za nesebično pomoč pri organizaciji proslave in izvedbi humane akcije — obdaritve najstarejših mater, ki so med NOB delile vse, kar so imele, z našimi borci.

Franc Jontes

NESLANA PUSTNA ŠALA V ŠENTJURJU

Postaja milice Sentjur odgovarja Antonu Arhu, orodjarju pri prostovoljnem gasilskem društvu v Sentjurju, na njegovo pismo pod gornjim naslovom, objavljeno v 9. številki Novega tednika.

V celoti podpiramo tisti del članka, v katerem pisec opisuje humanost in dejavnost prostovoljnih gasilskih društev. Res je to ena redkih organizacij, ki deluje brezplačno, mnogokrat celo v težkih in nevarnih pogojih. Tako priznanje gre tudi PDG Sentjur. Sedaj pa še nekaj k drugemu delu članka.

S sprejemanjem obvestil o požarih doslej ni lemov. Zataknilo se jo ob smo imeli težav in probadnjem primeru 14. februarja 1972. Postaja milice ima neprekinjeno dežurno službo in med drugim dežurni sprejema tudi sporočila o požarih. Obvestila so običajno telefonična ali osebna, s prihodom na PM. Seveda je dolžnost dežurnega, da v primeru telefoničnega sporočila najprej ugotovi osebo, ki sporoča, šele nato sprejme vsebino sporočila in naprej ukrepa. Tega žal Anton Arh ni storil, marveč se je zadovoljil le z obvestilom, da gori gospodarsko postopje. Obvestilo je nemudoma po telefonu posredoval dežurnemu PM, ki je takoj sprožil alarm.

Delavec milice, ki je bil določen, da si ogleda kraj požara, je hotel pred odhodom preveriti resničnost. Po telefonu je klical zasebno stanovanje v Dramljah, vendar se kljub nekajkratnemu pozivanju lastnik ni oglašil. Tako se je brez odlašanja odpravil v oddaljeno vas Dramlje, kjer naj bi gorelo. Kljub iskanju gorečega objekta ni našel. Z gotovostjo je sklepal, da gre za potegavščino. Vrnil se je nazaj in že spotoma preverjal, kje je lahko neznanec uporabil telefon. Vse iskane nje ni rodilo uspeha. Neutemeljena je zato trditev pisca, da pristojni ne ukrepajo in ne iščejo krivca. Antonu Arhu naj povemo še, da je večji del Sentjurja, z njegovo bližnjo in daljnjo okolico, pokrit z avtomatsko telefonsko centralo, preko katere pa ni moč iskati koristnika.

Odgovor, da je vse to stvar gasilskega društva, je dobil Anton Arh na vprašanje, kdo bo kril

prevozne stroške PGD Sentjur, ki je poslalo v Dramlje 2 avtomobila. Vendar tudi tako pojasnilo ni dobil od uradne osebe, ki je pooblaščenca dati podatke in obvestila.

Da bi se izognili opisanim nevednostim in nepotrebnemu razburjanju, smo sklenili, da bomo tudi v bodoče sprejemali obvestila o požarih po že ustaljeni praksi — brez posrednikov.

Komandir postaje milice
IVAN STOPINSEK

PA ŠE RES JE

V nedeljo 5. marca 1972 je ansambel A. Asiča s pevci in humoristom vabil v kinodvorano v zdravilišču v Rimskih Toplicah na koncert.

Takoj popoldan je začelo deževati in tako je slabo vreme pridržalo mnogo ljudi doma, ostali pa, ki smo prišli, smo bili že v začetku razočarani.

Urni kazalec se je že pomikal k 14.30 uri, ko še ni bilo nikogar od ansambla, da bi prodajal vstopnice. Končno! Začeli so jih prodajati. Vsi smo že nestrpno čakali pred kinodvorano, kajti ura je bila že skoraj 15. In glej! Pred nami se je pojavil član ansambla Asiča, klarinetist Lipovšek in nam lepo pojasnil, da koncert odpade, ker ni pevecv, pa tudi udeležba je slaba. Za stonj bomo igrali na Stari pošti (gostišče), denar dobite nazaj.

No, ja, nekaj bo le, če ne tu, pa malo niže, bo še bliže pijače, so si rekli fantje, ki so imeli od čakanja že suha usta.

Ze smo odhajali, ko smo srečali avto s pevci. Takoj smo jih prepoznali, saj nas ni bilo malo, ki smo jih videli že v Radečah, ko je bil koncert iz naših krajev in pa na Javni radijski oddaji v Laškem Vabilj so nas, naj se vrnemo. Seveda! Vsi nazaj v dvorano, kjer je bil požurni koncert zastoj, in kakor je rekel njihov humorist, posvečen ženam in dekletom za njihov praznik.

Ni nam bilo žal, da smo se vrnili, saj so najbolj premle rokte fantje s svojih glasbo hitro ogreli, njihov humorist pa je med poslušalci vzbudil še posebno vzdušje s solo točko »Tudi jaz sem rožica«, ki jo je zapel sam ob spremljavi harmonikarja V. Asiča in kitarista Kramerja.

Kar prehitro so potekle minute s prijetnimi zvoki ansambla Asiča iz Celja in ob petju kvarteta Studenček.

Posloviti smo se morali od fantov, ki so nam zagotavljali, da bodo drugič bolj točni, mi pa jih bomo prišli poslušat bolj številno, saj smo sedaj že stari znanci. In upamo, da se bo to res izpolnilo.

M. Medved, Rimske Toplice

PROŠNJA BRALCEM

Uredništvo naproša vse sodelavce v rubriki Pisma bralcev in bralke, zlasti še bralce, da se podpisujejo z imenom in priimkom ter s polnim naslovom. Ne se bati zamere in kritike. Uredništvo bo praviloma objavljalo samo podpisana pisma, nepodpisana pa le izjemoma.

PO 11. DIDACTI STREL NA BEGU

Republiška izobraževalna skupnost je zbrala nekaj več kot sto pedagoških delavcev — od onih, ki delajo »zgoraj«, do »sterencev« iz učilnic — in jih »po liniji« strokovnega izpopolnjevanja poslala 18. tm. v Hannover na ogled 11. evropske razstave učil in šolske opreme, znane pod imenom DIDACTA.

Tukaj je DIDACTA! Predvsem je to razstava, ki ne more biti namenjena le pedagogom z vseh vrst šol, pač pa tudi staršem in tistim, ki odmerjajo denar za šolstvo, da bi se brez obotavljanja odločili: »Da, v tako in nič drugače naj hodijo naši otroci!« V štirih razstavnih paviljonih hanoverskega velešolskega razstavnega učila in šolske opreme je številnim obiskovalcem teden dni nazorno dopovedovala, da je klasičnim učilnicam med štirimi belimi stenami, s tablo v ospredju pred dvema, tremi vrstami, čeprav z ultrapasom pokritih klopi, odzvonilo... Šolski pouk postaja vzgojno-izobraževalni proces v tehnološkem smislu: računalniki, magnetoskop, televizijski in film pa še in še postajajo redna učna pomagala. Učitelj ne speva več le kot docent, ampak kot pedagog-režiser in pedagog-inženir, najsi gre za pouk matematike, fizike in kemije, najsi za pouk materinske, tuji jezikov, biologije pa tja do pouka knjigovodstva in daktilografije. Vsak predmet zahteva obvezno svojo učilnico-laboratorij; razne »ekonomične« kombinacije s »srodničnimi« predmeti so izključene, pomenile bi le pedagoške

ko nevdružne špekulacije...

»Pojoče« šolske tabele za glasbeni pouk so se že sploh udomačile. Dosedanje šolske klopi odstopajo mesto boksom, zvezanim z »vdiovizuelnimi« sredstvi z učiteljem za komandnim pultom. Taka ureditev učilnic dopušča po eni strani dovolj številne razredne oddelke, po drugi strani pa individualno pozornost do posameznih učencev.

In kaj bi rekli o računalniku firme IBM, ki hrani programe nalog za pet ali šest predmetov? Podobni je pisalnemu stroju z velikim valjem; na preproste učencevne pritiske z bliskovito naglico odpiše na brezkončni pisalni trak prvo nalogo! Učencev preprosto z enim prstom odtipka svojo rešitev, stroj pa mu odtipka ustrezni napotek, če rešitev ni pravilna, tak pismeni dialog se lahko nekajkrat ponovi; končno če učenec na ponovna navodila naloge le ne reši, se stroj »naveliča« in mu rešitev »pove«, hkrati pa pozove učenca, kako naj nalogo še enkrat reši sam.

Preveč bi bilo govoriti o učbenikih, o učnih zvezkih, o učencevih delovnih pripomočkih, o pedagoški literaturi itd. Zadostuje ugotovitev, da si v sodobni učilnici in pri sodobni organizaciji pouka podajata roke pedagogika in tehnika. Taka šola tudi za nas ni »grad v oblakih«, treba bi bilo le vsem nam, od prvega do zadnjega dometi družbeno in politično korist intervencij na področje vzgoje in izobraževanja.

GG

Marsikdo od sobotnih voznikov, ki je peljal iz ali v Sentjur, se je začudeno spraševal, čemu toliko miličnikov ob cesti. Raziskovali so namreč kraj, kjer so se preteklo noč razlegali strelci.

Zaradi ukradenega avtomobila se je pričel nevaren lov za neznanecem, ki je bil oborožen in je hotel zbežati za vsako ceno. Niti pomislil ni, da lahko ubije sočloveka, najprej miličnika JORDANA GOSARJA, nato pa še pogumnega 23-letnega STANKA ZUPANCA, doma iz Podgorja.

Kraje avtomobilov so na celjskem območju zelo številne. Toda le redke so končale tako, kot se je ta v Sentjurju. Ko je IVAN GASPERŠIČ, avtomehaničar, doma v Sentjurju, ugotovil, da mu je nekdo ukradel »ficka«, je takoj obvestil postajo milice. Gosar, ki je krenil v patrolo, je v starem delu mesta srečal voznika ficka, ki mu je postal sumljiv zaradi izredno divje vožnje.

Zapodil se je za njim. Zasedlovanje in zasledovanje sta krenila proti naselju Podgorje. Neznanec se je med vožnjo pripravil, da bo skočil iz avtomobila, ker pa se mu je miličnik preveč približal, je avtomobil je trčil v njegovega.

Neznani storilec je takoj pograbil priložnost in se spustil v tek.

V bližini železniške proge se je tat nenadoma zaustavil, potegnil pištolo in pričel streljati proti miličniku. Verjetno sta tema in razburjenje rešili miličnika. Noben strel ni zadel.

Kljub temu se je Gosar odločil za zasledovanje, še

prej pa je poklical na pomoč zaposlene podjetja Bohor, ki so bili v bližini, vendar se ti niso odzvali klicu. Tpdaj je priskočil Zupanc, ki se je kljub strelom, katere je slišal, zapodil proti neznanemu storilcu, ki bi naj imel baje preko obraza nogavico.

Mladenič je uspelo zgrabiti zlikovca, vendar se je ta presenetljivo okretno iztrgal iz Zupancevih rok in zbežal. V tem trenutku je obrnil pištolo tudi proti pogumnemu fantu. Od dveh strelcev je zadel eden. K sreči je šla krogla skozi meso na nogi, tako da ni zadela kosti.

Nato je tat pobegnil v gozd.

Tako se je nočno zasledovanje končalo. Zupanc so takoj prepejali v bolnišnico, kjer je še na okrevanju.

V ponedeljek dopoldne so ga obiskali predstavniki celjske Uprave javne varnosti, se mu zahvalili za nesebično pomoč ter mu izročili kot skromno priznanje ročno uro.

Nedvomno je Stanko Zupanc pokazal tisto, kar je pravzaprav dolžnost — čeprav tolikokrat zanemarjena — vsakega poštenega občana. Namreč pomagati miličniku in onemogočiti hudodelca pri begu. Zupanc je res izpostavil svoje življenje, k sreči pa je bil zadet samo v nogi, seveda, če sploh lahko ob tem govorimo o sreči.

Vsa celjska javnost z velikim upanjem pričakuje, da bodo storilca, ki je tako brezskrbno za vsako ceno ogrozil dve človeški življenji, kmalu prišli. In ne samo to — upamo tudi na primerno kazen. M. Seničar

intervju

PREMALO O USTAVNIH DOPOLNILIH

TONE NAPAST, predsednik delavskega sveta Zdravilišča v Rogaski Slatini, je po poklicu ekonomist, dela pa na odgovornem delovnem mestu upravnika hotelov. Sezona je tako rekoč na pragu, saj številni gostje že prihajajo, urejati pa je potrebno mnoge stvari, da bo vse pripravljeno, ko bo glavna sezona tu. Komaj sva našla prost termin, da sva se lahko pogovorila. Predsednik delavskega sveta je že tretje leto, v Zdravilišču pa v službi sedem let.

NOVI TEDNIK: Za uvod morda nekaj o tem, kako ocenjujete lansko poslovno leto in dosežene rezultate?

NAPAST: Ne samo po moji oceni, temveč nasploh je bilo lansko leto nadvse uspešno. Ustvarili smo preko pet milijard starih dinarjev prometa in dosegli tudi sklade v zadovoljivi višini.

NOVI TEDNIK: Se kakšna bistvena značilnost lanskega poslovanja?

NAPAST: Verjetno smo med redkimi delovnimi organizacijami, ki lani nismo imele problemov z likvidnostjo, kar pomeni, da nikoli nismo bili blokirani, nikoli pa tudi ni bilo vprašanje pravočasnega izplačila osebnih dohodkov preko 650 članskemu kolektivu.

NOVI TEDNIK: S katerimi problemi so se organi upravljanja še posebej ukvarjali?

NAPAST: Največ nas je angažirala nova sistematizacija delovnih mest oziroma nova analitična ocena. Ni nam uspelo, da bi to dokončno uredili že v lanskem letu in smo to prenesli še v to leto. Druga naloga, ki nas je precej angažirala, pa je bilo sprejetje novega statuta.

NOVI TEDNIK: Sprejeli ste nov statut. Koliko je pri tem sodeloval kolektiv?

NAPAST: Reči moram, da so bile naše družbeno politične organizacije kar precej angažirane ob tem, da so sklicovale sestanke, na katerih so se podrobno pogovarjali o vseh spremembah in dopolnilih našega osnovnega samoupravnega akta.

NOVI TEDNIK: Kakšni so načrti kolektiva za leto?

NAPAST: Maja bomo izročili v pogon novo polnilnico, ki bo dajala 50 milijonov litrov mineralne vode na leto, vendar se bo morala prodajna služba močno angažirati, da bo to tudi prodano, saj je pritisk velikih proizvajalcev mineralne vode dokaj močan.

NOVI TEDNIK: Kaj pa hotelske kapacitete? Jih je dovolj?

NAPAST: Kljub temu, da imamo sorazmerno močne anuitete, razmišljamo o tem, kako bi prišli do novega hotela, kjer bi imeli moderne prostore za zahtevnejše goste, posebno za tužce. Hotel visoke B kategorije je nujen, vendar bi potrebovali zanj 5 milijard. Idejni projekti so v izdelavi, ostalo bomo še videli.

NOVI TEDNIK: Kakšne osebne dohodke imate v podjetju?

NAPAST: Mislim, da ne najslabše, pa tudi najboljši menda niso. Najnižji osebni dohodki lani so bili 976,00 din, najvišji 4.900,00, v povprečju pa 1.490,00.

NOVI TEDNIK: Kako skrbite za kategorije z najnižjimi prejemki?

NAPAST: Mislim, da bomo že v letošnjem letu dosegli minimum 1.000,00 din. Gibanje povprečja v podjetju in gibanje najnižjih prejemkov nam kaže, da smo kar precej razmišljali o tem, koliko bodo plače najnižjih kategorij. Smatra, da ta problem kar v redu rešujemo, pozorno pa ga bomo seveda spremljali tudi v bodoče.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete delo družbeno političnih organizacij v podjetju, še zlasti z vidika samoupravnih procesov?

NAPAST: V glavnem moram reči, da dobro delajo, saj vedno obravnavajo vse pomembnejše zadeve, preden pridejo na sejo centralnega delavskega sveta. So v pomoč tudi svetovni enoti, vendar pa bi bilo seveda lahko njihovo delo še boljše. Tako je menda povsod.

NOVI TEDNIK: Kaj pa sindikat, ta ima še posebno vlogo?

NAPAST: No, saj sami veste, je in ni. Prav gotovo ima pomembnejšo vlogo, kot pa jo v resnici realizira. Ne more se izklopiti iz nekaterih drobnih zadev, premalo pa nastopa kot politični dejavnik.

Tone Napast

NOVI TEDNIK: Kako so delavci seznanjeni z ustavnimi dopolnilni?

NAPAST: Vem, da so o tem razpravljale politične organizacije, še zlasti Zveza komunistov, delavci pa so o tem še vedno absolutno premalo seznanjeni, zato smo se odločili, da bomo imeli v aprilu posebne sestanke s kolektivom, da bomo podrobno obravnavali ta vprašanja.

NOVI TEDNIK: Kaj pa dopolnila, ki se neposredno tičejo delavcev v delovnih organizacijah? Kaj boste ukrepili?

NAPAST: Osebnostno menim, da pride to v upoštevanje predvsem v velikih delovnih skupnostih, kjer imajo samostojne organizacije združenega dela resnično lahko obliko, kot jo predvidevajo določila. Za nas pa to ne pride toliko v upoštevanje.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete aktivnost članov delavskega sveta?

NAPAST: Mnemja sem, da ne bi prav nič škodilo, če bi bila njihova aktivnost še malo večja, kot je. So posamezniki, ki se zelo resno pripravijo na sejo in na njej tudi konstruktivno delujejo.

NOVI TEDNIK: Kam je po vašem usmerjen interes delavcev?

NAPAST: Zgolj v to, kolikšne bodo plače, kdaj do bobil stanovanje in podobno, čeprav tega ne moremo sploševati. Kajti zanimajo se seveda tudi za druge probleme podjetja, vendar premalo čutijo, da so vključeni v celoten proces ustvarjanja in delitve.

NOVI TEDNIK: Kakšna je povezanost Zdravilišča s krajevnim skupnostjo in turističnim društvom?

NAPAST: Povezanost je tesna, kajti mnogo je skupnih interesov, ki se prekrivajo — od ureditve kraja naprej. Mnogo stvari se identificira, živimo pač za eno stvar — turizem.

BERNI STRMCNIK

POSVET O ZAPOSILTVAH

Skoraj 40 deklet z območja konjske občine je prišlo pred dnevi na posvetovanja, kjer so se s predstavniki zavoda za zaposlovanje pogovarjale o možnosti zaposlitve na področju gostinstva. Gre namreč za to, da v naših obmorskih mestih potrebujejo preko 1500 deklet, ki bi se zaposlile kot priučene natakarice, sobarice in podobno. Na posvetovanju se je kar 25 deklet odločilo, da bodo obiskovale poseben tečaj pri Delavski univerzi

TOPER UPOKOJENCEM

Prek sto nekdanjih članov delovnega kolektiva Toper, ki uživajo zasluženo pokojnino, se je preteklo soboto zbralo na srečanju, ki jim ga je pripravil kolektiv. Najprej so imeli upokojnenci kosilo, nato so si ogledali modno revijo pomladanskih artiklov, le-tej pa je sledilo srečanje, ki je potekalo v prijetnem vzdušju. Kolektiv Topera je vse svoje nekdanje delavce tudi nagradil, in sicer so vsi moški prejeli po eno srajco, vse ženske pa kombinezo.

OTROŠKO VARSTVO

Temeljno skupnost otroškega varstva so v Slovenskih Konjicah ustanovili v začetku tega leta, pred tem pa je njene naloge opravljala posebna komisija pri temeljni izobraževalni skupnosti. Ta je imela lani nad 880.000 dinarjev dohodkov. Od zbranih sredstev so največ porabili za gradnjo zgradbe otroškega varstva v Slovenskih Konjicah, za ureditev in odplačilo amuitet vrta v Zrečah in drugo.

POLNE ROKE DELA

Gradbeno podjetje »KON-GRAD« v Slovenskih Konjicah ima za letošnje gradbeno sezono sklenjenih že veliko pogodb za gradbena dela v mestu in okolici. Med drugim so pred kratkim prevzeli tudi gradbena dela pri postavitvi vratarne pri LIK v Konjicah, izvajajo pa tudi manjša dela v sosednjem Vitanju. Po dosedanjih aranžmajih ter že podpisanih in tudi predvidenih pogodbah sodeč, bodo pri tem podjetju imeli v tem letu polne roke dela.

KONRAD SODIN

Obrazi naših mož — solnikov, ki so prijokali na svet v začetku našega stoletja, odklikuje nekaj posebnega. Cim so se odločili za učiteljski poklic, že so se zapisali ljudstvu. Nikoli niso bili samo posredovalci znanja in učenosti

v šolskih klopih, nikoli se njihov delovni dan ni iztekel s šolskim zvoncec. Tako je bilo in vsakemu se je zdelo razumljivo. Tudi KONRADU SODINU, danes upokojenemu ravnatelju osnovne šole v Stranica. Kmečkega sina je nujna po znanju peljala v Maribor, kjer je pri prednih in dobrih ljudeh dobil zatočišče do konca študija. Zagnanost mladega učitelja ga je po končanem študiju pripeljala nazaj v domače kraje, v hribovsko šolo Kunigunde, današnjega Gorenja nad Zrečami. Malo nižje se je preselil in na drugo stran hriba v Vitanje, dokler ni v času vojne vihrje odšel 1943 leta v partizane. Povojna leta je preživel na okraju v Mozirju in Sošanju in dolgo si je želel domov, v rojstni kraj Stranice. 1949 leta se mu je želja le uresničila in tu je zagrabil s podvojenimi močmi. Leta obnove poleta, zanosa, v času, ko smo mislili, da bo v desetih letih zrastle

socializem. Kdo bi se jih ne spominjal! Ko so obnovili šolsko poslopje, so postavili prvi učiteljski blok v občini. Ni bilo treba prositi, mladina, kmetje, delavci, vsi so delali udarniško, dali breplačn les. Vse to vidim danes v blestečih Sošinih očeh. Tu ni pozabljenja, ne hvale, samo zanos, ponos, da se je delalo tistat tako, kot je bila že od nekdanj navada učiteljskega stanu. »Potegnili smo šest kilometrov električnega voda v Stranice,« de s ponosom učitelj Sodin. Pri tem pa ne pripomni, da je vodil še knjižnico, ki je imela največje število knjig in v domačem dramskem društvu je bil glava vse družine. Ko se je lansko leto umaknil v pokoj, je od tega ostalo malo. Se vedno pa je predsednik prosvetnega društva, predsednik krajevne skupnosti in raznašalec kart za gledališke predstave in gostovanja. Vodilno mesto je prepustil drugim, ostala pa je še živa želja

obrazi

po pomoči, ki je obenem vez s preteklostjo. Zato ga nikoli ne zalotijo pri mirovanju in kjer je kakšna kulturna prireditel, je gotovo zraven.

Ljudskega učitelja KONRADA SODINA sem zapustila z njegovo vero v mladi rod. Njegova vnukinja ga je zahtevala zase, čakala ga je za rokov in tujo teto gledala postrani. Ljubezem, ki jo je nesebično razdal mlademu rodu preko trideset let, danes z vso toplino razdaja vnukinji. Zapisala pa sem si njegov nauk v uho: Tisti človek, ki je šel preko odrskih desk, je našel pravo pot v življenje. In tisti, ki je znač seči po knjigi — tudi. Moje izkušnje me tako uče. »

Nauk, ki je vreden premisleka.

ZDENKA STOPAR

Prejeli smo

Zanemarjena kultura

»Kulturo delovnemu človeku Tako smo včasih govorili. Tudi marsikaj smo naredili zato, da bi duhovno kulturo zares približali našim delovnim množicam. Graditi smo kulturne domove na va si, urejali smo knjižnice, gledališča so gostovala vsena okrog po Sloveniji, skoro vsaka vas je imela svojo ljubiteljsko gledališko ali folklorno skupino. Slovenci, že od nekdaj znani kot dobri pevci, smo se trumoma zgrinjali v pevске zборе in zborčke. Skratka — kultura je bila na najboljši poti, da postane zares del nas vseh.

Pa so od tistih lepih časov minila leta. Mnogo zastavljenega dela je zaradi malomarnosti ali zaradi hlapčevanja vsemogočnemu »dinariju« zastalo sredi poti. Knjižnice smo zapirali eno za drugo, kulturni domovi so postali skladišča kmetijskih pridelkov, amaterske skupine so se razgubile in niti sledu ni ostalo za njimi. Ostali smo Slovenci zgolj in edino pevci, pa še to najraje v gostilnah pri rujnem vinu.

Kaj lahko danes pokažemo? Kje lahko delovni ljudje danes črpajo duševno kulturo? Gledališča, kino, koncerti. Kaj malo je možnosti za kulturno razvedrilo.

V Celju se je na srečo obdržalo vsaj poklicno gledališče. Dasi je bilo včasih tik na robu prepada, je vedno znova uspelo ohraniti svoje sveto poslanstvo. Po zaslugi teh ali drugih čimteljev je Slovensko ljudsko gledališče v Celju še naprej ohranilo vrata odprta. Niti pomanjkanje denarja ali druge prehodne krize niso mogle omajati predanosti delu in umetnosti maloštevilnim gledališčnikom iz Celja.

Kaj pa lahko pokažemo v Celju še drugega, kar naj bi približevalo kulturo delavnim ljudem, jih vzgajalo in razsvetljevalo?

Priredimo jim vsako leto nekaj koncertov, še največkrat koncertov zabavne glasbe. Za resno glasbo ni preveč zanimanja in zato bi bili taki koncerti deficitarni. Zal!!!

Knjižnice imamo kar dobro urejene. Toda zanimanje za dobro knjigo usiha. Nič čudnega, saj nam vsi časopisni kioski nudijo na vsakem koraku kriminalke, stripe in drugo »kriminalno« literaturo. Kaj tedaj še ostane? Kino! Da včasih je bilo to zadnje pribežališče tistih, ki jim je bila dobra kulturna zbrava in razvedrilo še pri srcu. Toda danes je spored v naših kinematografih tako nemogoče sestavljen, da gre človek s težkim srcem mimo slik in plakatov, ki napovedujejo zgolj »kriminalke«, »kambodžeske« in »cenen« slimonades. Res je sicer, da se spored mora ravnati po povpraševanju in zahtevah širokih ljudskih množic, da bi vsaj v enem izmed treh kinematografov lahko gledali dober spored? Slovenskih kratkih filmov, nagrajenih na mednarodnih festivalih, pri nas v Celju še lep čas nismo imeli prilike videti. Enako ne kakih drugih nagrajenih filmov, ki pa niso preveč komercialni, vsaj za občinstvo v Celju ne.

Vsi preveč gledamo na življenje skozi dinar in pozabljamo, da bi morali zasledovati tudi tisti daljni, šele čez dolgo časa dosegljivi cilj, da bo duhovna kultura postala del nas samih.

BORUT ALUJEVIČ

Večer gledališke kulture

Celjsko gledališče nas je prejšnji teden seznanilo s komedijo Mesec dni na kmetih. Napisal jo je ruski poetični realist Turgenjev, plemič, lovec in pisatelj. Veliki ljubitelj ruskega preprostega človeka je z drobnim in prefinjeno ironijo slikal odvečne ljudi svojega, že umirajočega razreda, ki ga spoznavamo v njegovih osrednjih romanih Rudin, Plemiško gnezdo in Očetje in sinovi. Slovenci smo pisatelja spoznavali že v glasniški dobi, dobili pa tudi svoj posnetek s Kersnikovimi grajskimi povestmi. Nič manj ni vplival na razvoj hrvaške realistične novele in romana (Džalski, Draženovski, Kožarac in Fran Mažuranič).

Življenje, kot ga vidimo v komediji, je že zdavnaj mrtvo, saj je umiralo vso drugo polovico 19. stoletja, tja do Čehova, ki je s svojo dramatično meril njegove zadnje utripe. Ustavljalo se je v znanjem, gospodarskem, in notranjem, družinskem, dihu.

Turgenjev je s komedijo podal vzdušje v plemiškem dvorcu Arkadija Sergejeviča Isajeva, bogatega posestnika. V njegovem liku opazimo

zadnje napore veleposestnikov, da se reši, kar se rešiti da. Ves je v svojih gospodarskih preurejanjih in kakor da ne čuti, kaj se dogaja z njegovo ženo Natalijo Petrovno. To je še vedno mlada žena, v njej čutimo življenjsko nepomirjenost, saj končno spoznamo, da še ni izživel veča svoje erotike — kljub doraščajočemu sinu Kolji. Žato hišni prijatelj Rakitin kar pristaja k njeni osamljenosti in nemirnemu plahutanju. Je nekakšen Pierre Bezuhov, le da je v njem več nepotrpežljivosti in kanček zlorabe. Rakitin dvori Natalijo, pa ni nikoli do konca uslišan. To razmerje se podre, ko v družino pride Beljajev, domači učitelj. Natalija je takoj vznemirjena in vsa v ognju. Sledijo mučne scene med njo, Rakitinom in Verročko, ubogo dozorevajočo rejenko, ki se seveda prvič ogreje ob domačem učitelju. Nastop Beljajeva nam je danes skoraj nerazumljiv, komaj si upa misliti, da bi ga lahko visoka gospa, kot je Natalija, vzljubila. Njegova zadržanost je utemeljena stanovsko, do obeh ostane indi-

ferent. Tudi potem, ko domači prijatelj, zdravnik Spigelski, in Natalija barantata, da bi Verročka vzela okorelega sosedu Bolšincovu! Spigelskemu se to izplača, saj bo dobil za uspešno posredovanje trojko, Natalija pa se bo iznebila tekmičice. Srečen ni nihče. Rakitin in domači učitelj Beljajev se umakneta, odšla pa bo tudi Verročka, ki bo vzela ostarelega Bolšincova.

Zunanjšega dogajanja res ni veliko. Vse je v razpoloženju in v dialogih. To je dobro razumel režiser Mile Korun. Ustvaril je izredno konverzijsko in poetično uprizoritev. Ostal je zvest Turgenjevu in njegovi interpretaciji življenja. Z zastrtim govorom in nevsiljivo igro nastopajočih je ohranjal enotno občutje in tempo igre od začetka do konca. Nekateri dialogi so bili prave mojstrovine. Omeniti moramo prefinjeni dialog med Natalijo in Verročko, ko se njuno čustvo prepleta z nezaupanjem, odporom ali celo s sovražstvom. Tu sta bili Marjanca Krošlova in Jožica Avbljeva res enkratni. Nepozaben je dialog med Spigelskim in Ljuzaveto Bogdanovno, družabnico, ko zdravnik preračunano in surovo zasnuje ostarelo devico in ko ta ponudbo cinično sprejme. Sandi Krošl je bil tu glavni akter. Koliko zagrenjenosti, cinizma in odpora je bilo v njegovih monologih! Mija Mencejeva je bila v odzivanju kos raznim niansam v tem nenavadnem odnosu. V ostalih vlogah so še nastopili. Branko Grubar kot Isajev, Anica Kumrova kot Kolja, Marija Gorišičeva kot Ana Semjonovna Isajeva, mati gospodarja, Marjan Dolinar kot vzgojitelj Schaaf, Jože Pristov kot Bolšincov, Bruno Vodopivec kot sluga in Ljerka Belakova kot Katja. Vloge so bile spretno vtakane v glavno igro, le v Grubarjevi igri je bilo premalo teže.

Scena je bila enostavna in skromna: modro ozadje za salon in vrt. Pozornost je bila tako res obrnjena vsa v dialoge. Optični vtisi pa so bili tako seveda močno okrnjeni. To je morda edini minus v splošni harmoniji igre, kajti prav v kultiviranosti vidimo glavni uspeh predstave. Občinstvo je bilo zadovoljno in je igralce dolgo pozdravljalo.

Komedijo je prevedel Josip Vidmar, lektorsko delo je opravila Majda Križajeva, sceno je postavil Avgust Lavrenčič, kostume pa je začrtala Mija Jarčeva.

M. MOSKON

JANEZ ERKLAVEC

Kakšna je zbirka?

Svicarski umetnostni zgodovinar in lastnik prodajne galerije grafik Kurt Müller je ob svojem zdravljenju izredno vzljubil Rogaško Slatino in druge kraje v njeni okolici. Ko pa je spoznal tudi ljudi, ki se trudijo, da bi bilo

izredno kvalitetno restavrira ne, naknadno kolorirane tako, da kot celota učinkujejo brezhibno, ubrano, ne samo dokumentarno, ampak tudi nadvse dekorativno.

Zdaj Kurt Müller še naprej zbira grafične liste za Roga-

zbranega čim več materiala iz bogate krajevine in zdraviliške zgodovine, se je odločil, da bo poklonil Rogaški Slatini grafične liste, ki bi lahko pomenili zanimivo dopolnilo že obstoječemu ilustrativnemu historičnemu gradivu.

In zdaj je že okrog 200 listov v posesti zdraviliškega arhiva. V tej kolekciji so zbrane vedute Rogaške Slatine iz preteklega stoletja — najbolj znanih avtorjev (Kaiser, Vachl, Passini, Mayer Payne, Reichert) in drugih krajev celjskega območja, največ iz Celja, Laškega in Rlmskih Toplic. Vmes so zastopani še drugi slovenski kraji, med katerimi bi bilo vredno omeniti zlasti Goldensteinov Bled iz leta 1849, Ljubljano, Ptuj in razne upodobitve naših gradov iz 19. stol. Zanimive so tudi vedute Beograda in Dubrovnika. Posebno atraktivne pa so litografije Postojnske jame iz sredine prejšnjega stoletja — kot primer naravne znamenitosti, prav tako pa tudi panorame med Rakekom in Sezano, nastale kmalu po otvoritvi železniške proge leta 1857. Vredni sta tudi originalni geografski karti naših krajev iz zač. 18. stol.

Ta izbor dopolnjujejo grafične upodobitve raznega cvetja in sadja ter metuljev iz konca 18. oz. zač. 19. stol. Velika privlačnost Müllerjevih grafik je v tem, da so vse izbranih temah, da bodo

Čangalović v Celju

Prihodnji teden — točneje v sredo 29. marca, bo v Celju na V. abonmajskega koncertu v Narodnem domu nastopil basist Miroslav Čangalović iz Beograda. To je eden naših umetnikov, ki si je pridobil popularnost doma in v svetu, saj se je izkazal kot pevec s čudovito barvitostjo svojega glasu in kot mojster interpretacije številnih opernih partij.

Po študiju v Beogradu je postal l. 1947 operni solist in od tedaj dalje je dosegal uspeh za uspehom: prvo nagrado l. 1948 v Beogradu, nato l. 1950 v Franciji. V gledališču narodov v Parizu je leta 1959 prejel nagrado mednarodne kritike za najboljšo izvedbo v sezoni (za vlogo Mefista v »Faustu«, leta 1960 pa za najboljšo izvedbo »Borisa Godunovas«. Glavne bašsavske vloge v operah »Knez Igor«, »Don Carlos«, »Don

Kihov«, »Faust« in mnogih drugih je interpretiral v mnogih opernih hišah Evrope, Amerike in Japonske. Pel je tudi za mnoge radijske in televizijske programe ter deloval z velikimi simfoničnimi orkestri. Največje uspehe je zabeležil na festivalih v Edinburghu, Firencah, Praški pomladi in na Dubrovnških poletnih igrah. Je nosilec številnih odličij in diplom, skratka umetnik, ki ga bomo v Celju z navdušenjem pozdravili.

Njegov koncertni program je obširen ter obsega pesmi in arije jugoslovanskih in svetovnih komponistov. Čangalović bo poleg večernega koncerta 29. marca pel še za celjsko glasbeno mladino v ponedeljek 27. marca v Narodnem domu. Pri obeh nastopih bo umetnika spremljala pianistka Zora Mihajlovič.

Iz dnevnika SLG

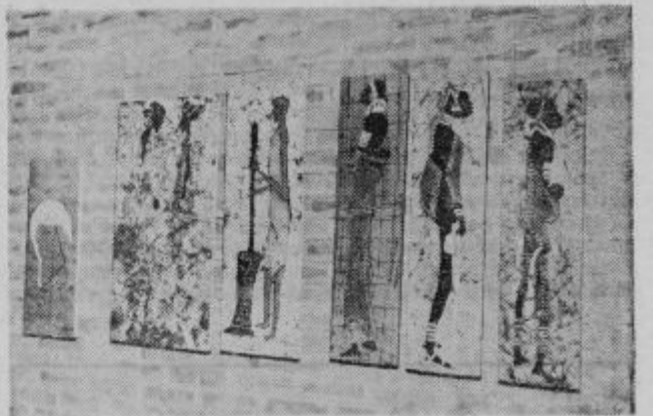
Ceprav že vse oznanja, od sončnega vremena do rahlega zamujanja pri predstavah, da se naglo bliža konec gledališke sezone, pa v samem teatru še nič ne kaže, da bi se mislili izpreči. Po uspehu s Turgenjevim, z njegovo komedijo »Mesec dni na kmetih«, ki je razgrnila pred nas presenetljivo bogato paleto pristnih igralskih materialov (režiser je bil po dolgih letih spet Mile Korun), se že bližamo Calderonu, najpomembnejšemu dramatičnemu španskega zlatega veka, njegovi poetični drami »Življenje je sen«. Režira jo Zvone Sedlbauer, med gosti pa se bomo srečali s popularnim Poljedom Bibičem in Božom Sprajcem (ki ga že poznamo iz »Spele vlog« v Jovanovičevih »Norcih«). Zgodba pripoveduje o nesrečnem kraljeviču Sigismundu, ki ga oče kralj zaradi usodne prerokbe že ob rojstvu pahne v ječo in ki mu je življenje, ki se mu kasneje ponuja, le varljivo sen. L'onec skuša razkrinkarati, deherozirati, mizerijo slovenstva, položenega v roke nesposobne, jalove politične srenje.

Paralelno s Calderonom so že razpisane skušnje. Tugomer, prva slovenska tragedija bo uprizorjena po zanimivem idejnem konceptu Bojana Stiha, sama odrska postavitev pa bo v rokah Francija Križaja ob asistenci tandem Bojana Stiha in dramaturga Igorja Lampreta. Obeta se nam nadvse zanimiva gledališka postavitev. Zgodovinska snov, ki jo je Levstik kontaminiral s svojimi bridkimi skušnjami slovenskoga izobraženca in politika, je po Stihovi interpretaciji posodobljena, v ničemer pa se ne izneverja Levstiku. Le še bolj skuša razkrinkarati, deherozirati, mizerijo slovenstva, položenega v roke nesposobne, jalove politične srenje.

Pred mesecem je tudi že bil sprejet repertoar za naslednjo sezono. V glavnem skuša celjsko gledališče nadaljevati pot, ki si jo je utrdilo z zadnjimi sezonami: vseskozi želi ostati živo, ljudsko, odprto gledališče. Odprto za probleme sodobnosti in živih tokov sodobnega gledališkega izraza.

12

Umetnost vzhodne Afrike

Kako malo je treba in vendar je to malo veliko, zelo veliko. Jedilnica gostinskega obrata tovarne gospodinske opreme Gorcnje v Velenju je svojo steno odstopila razstavi. Vse kaže, da dobiva Velenje že kar domačinsko pravico za razstavljanje izdelkov in umetnin afriških narodov. Po Foitobi zbirki, ki ima v mestu ob Paki svoje stalno bivališče, je Etnografski inštitut v Ljubljani tokrat pripravil drugo presenečenje — razstavo sodobne umetnosti vzhodne Afrike ali na kratko — razstavo Batik. Dela vzbujajo splošno pozornost in pomagajo k poznavanju življenja vzhodnoafriških narodov. Gre pa še za nekaj drugega — kolektiv, ki je po svojih izdelkih bele tehnike in drugih aparatih znan po vsem svetu, je odprl svoja vrata tudi umetnosti. Tokrat afriški; prihodnjič pa...? Sodelovanje tudi na tem področju!

Film

V filmu Ljubezen v troje igra naslovno vlogo priljubljeni Alain Delon.

Med zanimivejše filme tega tedna v celjskih kinematografih lahko uvrstimo reprizo Moje pesmi, moje sanje, angleški barvni film Zasebno življenje Sherlocka Holmesa in francosko barvno dramo Ljubezen v troje.

V filmu Ljubezen v troje je predstavljena in razčlenjena zgodba o mladem zakonskem paru, ki živi nedaleč od Pariza srečno življenje v iskreni ljubezni in razumevanju. Dogajanje na platnu se zaplete, ko doživlja zaljubljen dvojica veliko preizkušnjo strpnosti in medsebojne razumevanja. On se namreč zaljubi v drugo, vendar je častveno razpet na obe strani. Pred nami se razgaljajo čustva obupa, žalosti, strasti, nepomirjenja — vse to pa vodi v neizbežen tragičen konec.

Reportažni zapis

ŽIVLJENJSKI MINIMUM - ČUDEŽ

Baje se v Ljubljani nek odbor ukvarja z vprašanjem življenjskih stroškov ali minimumom za življenje. Baje so naračunali lepo okroglo vsoto, ki bi se je razveselili mnogi občani, če bi jo dosegli kot redni družinski dohodek. Menda so naračunali 3.000 dinarjev minimuma za štiričlansko družino.

Kakšen je življenjski strošek uradno, torej ni znano, saj niti to ni jasno, kaj bi pod minimum za življenje sploh šteli. Ni jasno, ali sodi v ta okvir stroškov še kaj več kot izdatki za hrano in prebivanje, najnujnejšo obleko ter kurjavo. Tudi za navajen v oblikah kuhan krompir je treba imeti štedilnik in lonec — preprosto povedano, minimalni življenjski stroški so neizračunljivi, ker so drugačni od posameznika do posameznika, od ene družinske skupnosti do druge.

Najprej obrazložitev, kaj v tem sestavku ne bo povsod polnih imen. Zato ne, ker si ljudje neradi pustijo gledati v lonec, ker si gospodinje navzlic izredni varčnosti še vedno očita, da niso dovolj gospodarne. Tudi zgovorni niso, ker ljudi v splošni lestvici življenjske ravni že misel na stroške življenja vznejevolji.

Oglejmo si za tokrat dva primera:

KURE, ZAJCI, VRT IN GARAŠKI DOPUST RUDARJA

Rudar iz Laškega rudnika V. ima nezaposleno ženo in dva šoloobvezna otroka. Se na misel mu ne pride, da bi govoril o nezaposlenosti žene. Poleg skromne adaptirane hišice ima okoli 1.000

kvadratnih metrov zemlje. Povprečno kot kopač v jami zasluži okoli 1.500 do 1.800 dinarjev. Za hrano, elektriko in kurjavo porabi okoli 800 do 900 dinarjev na mesec. Ostali denar mu poberejo obroki za posojila, stroški za šolo dveh otrok, naročnina za radio, televizor in časopis.

Kako se prehrani ta štiričlanska družina, ki ne pozna lakote? Na tisti krpi zemlje pridelajo vso zelenjavo in sočivje, zelje in repo, nekaj krompirja. Zena redi ducat zajcev, ki dopolnjujejo v omaki jedilnik in kakšnih 25 kokoši, ki nesejo jajca in sem ter tja katera konča v loncu.

Rudar V. že leta porabi svoj letni dopust na garaški način. Ali popravlja hišo, da je popravilo cenejše, gre komu pomagat za protiuslugo, si pri kakšnem kmetu priloži drva, jabolka ali kaj podobnega za ozimnico. Njegov dom je čudež. Otroka lepo negovana, oblečena, v stanovanju poleg kopalnice z

bojlerjem še pralni stroj, električni štedilnik in drugo. »Življenja v bloku, brez tega koščka zemlje, si ne morem predstavljati. V tej draginji bi vražje tanko piskala.«

Tako rudar iz Laškega in njegova družina, za katero velja v sosesčini glas, da ni imovita, a tudi revna ne.

ŠKORNIKOVI OBRNEJO VSAK DINAR

Štiričlanska družina v bloku »107«. Edini zaposleni je Ivan Skornik, cinkarniški kurjač. Zena Jožica je odrezala fantoma po kos potice, ostanek od godovanja, da sva imela med pogovorom mir.

Odkar je mož pred štirimi meseci opravil izpit za kurjača, zasluži več. Okoli 1.700 dinarjev. Prej je bilo tudi po

300 in več dinarjev manj. Poročena sta 14 let, imata v stanovanju novo samo spalnico. V stanovanju je le radio, ni televizorja, ni pralnega stroja.

Okoli 1.000 dinarjev gre za hrano. Stanovanje zneso 110 dinarjev, elektrika 60 dinarjev, malica za solarja od 40 do 50, po 100 dinarjev gre za kurjavo, krompir in ozimnico, preračunano na mesec, 200 dinarjev pa je odtegljaj za obrok. Kupiti je treba vsak peteršiljček. Meso je na mizi dvakrat do trikrat na

v mesec. Sin, ki je solar, se težko uči. Lani je za inštruktorja šlo po 120 dinarjev na mesec. Letos ga uči sošolec odličnjak — tovariško, zastoj.

Lani so bili na dopustu. Možu so kot pridnemu delavcu omogočili, da je za 1.000 starih dinarjev na osebo za dan prebil z družino v Crikvenici 10 dni. Tako je bilo pred dvema letoma, le da je bil takrat mož sam na morju. Prej pa 12 let nikjer.

Pol leta zbira Skornikova dinar po dinar za polog.

Skornikova fanta sta ješča.

teden — ne veliko. V tej družini si otroka ne režeta kruha sama, kadar se jima poljubi.

Hudo je Vsak mesec je gospodinja za okoli 200 dinarjev prekratka z denarjem. Mora si tudi sposoditi. In ob mesecu vrniti. Iz meseca

1.400 novih dinarjev mora zbrati, da bodo lahko na kredit vzeli skromno opremo za dnevno sobo, v kateri je sedaj miza s stoli, otroška posteljica in dotrajana zofa.

Na robu revščine, ki jo blažita to le potrpežljivost in razumevanje med zakoncema.

Govorje, če pride bolezen ali kakšna druga nesreča.

NA TISOČE IN TISOČE TAKIH PRIMEROV

Neporočena mati z dvema otrokoma, uslužbenka s srednješolsko izobrazbo iz Celja, ne more kuhati kosil doma. Z otroci je v restavraciji, zvečer in zjutraj doma. Za hrano, stanovanje, elektriko, kurjavo, šolsko malico, hrano v vrtcu, porabi svojih 1.700 dinarjev plače in otroške doklade povrhu. Za obleko, za druge izdatke mora iskati honorarno delo. Ne gre drugače...

Delavec ljudske milice ima ob ženi še dva otroka. Okoli 2.000 dinarjev dohodka na mesec ima. Samo za hrano, elektriko in kurjavo porabi okoli 1.300 dinarjev. Vsa sreča, da imajo hišico, nekaj zemlje, da zredijo prašička in pridelajo ves krompir, zelenjavo in sočivje.

Kje je torej življenjski minimum! Pri vseh naštetih primerih je vsak luksuz odšet. Nikjer avta, nikjer vikenda. V vseh naštetih primerih osnovni dohodek ne znaša od 1.500 dinarjev mesečno. In še ob novem letu je bilo v Celju okoli 2.000 delavcev, ki imajo dohodek nižje od 1.000 dinarjev. Med temi je veliko taksnih, ki so edini hranilci celo več kot štiričlanskih družin.

Nedavno se mi je politični delavec v nekem kolektivu pritožil, češ da delavci neradi ostajajo v počitju na sestankih? Je kaj čudnega. Hitijo domov, na vrt, za priložnostnimi dodatnimi zaslužki. Kdor take priložnosti nima, rad posesti, leže. Manj kalorij porabi sede in leže.

Engels je ob grobu Karla Marxa, ki je živel revno, kot cerkvena miš, med drugim rekel, da je praznega želodca težko misliti, snovati, biti ustvarjalen.

Kaj je torej naša naloga? JURE KRASOVEC

Rado Palir

KAKO SPOLNO VZGAJAMO

Z moraliziranjem, pridiganjem in zastraševanjem bomo pri oblikovanju ustreznega odnosa do spolnosti pri naših otrocih prej dosegli nasprotje tistega, kar želimo, kajti prepovedani sad mika dvojno. Poleg tega današnja mladina predobro opaža neskladje med besedami in dejanji svojih vzgojiteljev. To neskladje jo boga: začne dvomiti v vzgojiteljske avtoritete in ne ve več, komu bi verjela in kdo ji resnično želi odgovoriti na njena življenjska vprašanja. Nič manj je ne boga in meče v negotovost neskladje med resničnimi vzgojitelji in sovzgojitelji — slednjih ima mladina v današnjem času nekoliko (književna in splošna tiska, televizija, radio itd.). — Zlasti nevarno, kar se tiče osvajanja ustreznih pogledov na spolnost je neskladje med osnovnimi otrokovimi vzgojitelji — med domom in šolo. Tega neskladja naši starši niso bili deležni in je v tem gotovo njihova prednost pred današnjo mlado generacijo.

Gotovo smo pozabili pometati pred lastnim pragom, ko stalno tožimo našo mladino, češ kako je pokvarjena, moralno izprižena itd., pri

čemer imamo v mislih predvsem njeno »liberalnost« na področju spolnosti. Pri tem pozabljamo, da je naša mladina predvsem takšna, kakršno smo jo vzgojili. Ko jo obsojamo, obsojamo predvsem sami sebe, seveda ne da bi se tega zavedali.

Za konec še misel o cilju spolne vzgoje. — Ker je spolna vzgoja samo del široke vzgoje oziroma kultiviranja osebnosti, sta si osnovna cilja obeh v bistvu istovetna: oblikovati vsestransko razvito osebnost — osebnost, ki bo osrečevala druge in bo tudi sama srečna. Spolna vzgoja na poseben način sodeluje pri doseganju prilagoditve lastnemu telesu in pri sprejetju lastnega spola (spolna identifikacija). Otroka naj pripelje do spoznanja, da so spolnost in stvari v zvezi z njo — spočetje, nosečnost, rojstvo, tj. najskrivnejši izraz večnega snovanja narave — lepe in vzvišene stvari, ki so človeku v veliko srečo, če jih pravilno pojmuje. Ožji cilj spolne vzgoje je torej pripraviti odrasle osebe človeško bitje za to, da bo sposobno spolnost tvorno vključiti v svoje življenje, z njo srečevati sočloveka in sebe ter ji v svetu svojih vrednot dati mesto, ki ji gre.

Dr. Franc Planinšek

ALI SMO ZDRAVI?

2

Zaradi velike raznolikosti posameznih občin in področij je v programu posebej poudarjeno načelo, da morajo biti vsi predeli pokrajine in občin deležni čimbolj enakomernega zdravstvenega varstva.

Glavne naloge iz tega programa so:

Za dojenčke predvidevamo 6 sistematičnih pregledov letno, sistematične preglede vseh otrok v 3. letu starosti, preglede otrok pred sprejemom v vzgojno varstvene zavode ali kolonije (6% predšolskih otrok). Pri dojenčkih in predšolskih otrocih je predviden dvakratni letni zdravniški pregledi zaradi pri zdravniku specialistu. Zdravljenje v bolnici bo potrebno pri 1/4 dojenčkov ter pri 1/10 predšolskih otrok. Patronažne medicinske sestre bodo obiskale vsakega dojenčka 3 krat letno, vsakega malčka 1 krat letno ter 1/4 drugih predšolskih otrok. Izvršen bo tudi celotni program cepljenja proti nalezljivim boleznim.

Pri šolski mladini predvidevamo program sistematske zdravniške preglede v 1., 3., 5. in 7. razredu učencev osnovnih šol, vseh vajencev, vseh učencev po-

klicnih šol in vseh 3. razredov rednih šol. Od teh sistematskih pregledov bo treba v 25 do 30% še posebej namenski pregled. Zaradi boleznih je predvideno letno na 1 učenca 1,5 pregledov, od tega 30% specialističnih pregledov. V bolnici se bo zdravilo okoli 7% vseh učencev, patronažna služba pa bo obiskala 10% vseh učencev in mladine. Izvršen bo tudi celoten program cepljenja proti nalezljivim boleznim in tuberkulozi.

Zdravstveno varstvo žene obsega posebno skrb za žene v času med nosečnostjo, porodom in žena z majhnimi otroci. Vsaka žena naj bi bila med nosečnostjo zdravniško pregledana petkrat. V bolnici bo rodilo 95% žena. Po vsakem porodu ali splavu je predviden dvakratni zdravniški pregled zaradi navodila o kontracepciji. Zaradi odkrivanja ginekoloških obolenj je predvideno, da bo pregledanih 20% žena starih nad 15 let. Zaradi zdravljenja ginekoloških obolenj je predvideno, da se bo zdravilo v bolnici 6% žena. Babice bodo obiskale vsako nosečo ženo vsaj enkrat, po porodu v bolnici trikrat, pri porodnici, ki je rodila doma, pa je pred-

videno 9 obiskov babice.

Zdravstveno varstvo delavcev ima posebno mesto v programu, kar je utemeljeno z manj ugodnimi delovnimi pogoji na našem področju. Predviden je okvirno takle program varstva:

zdravstveni pregledi pred nastopom dela 5% akt. zavarovancev.

Zdravniški pregledi na zdravju nevarnih del. mestih 15% akt. zavar.

sistematski pregledi mladih delavcev 6% aktivnih zavarovancev

sistematski pregledi zaposlenih žena 10% aktivnih zavarovank

poklicna obolenja 5 pregledov letno na aktiv. zavarovanca.

Medicinska rehabilitacija bo potrebna pri 4% aktivnih zavarovancev.

Predvideni so tudi ogledi delovnih mest, ekološke meritve, varstvena vzgoja ter drugi preventivni ukrepi za izboljšanje varstva delavcev pri delu.

Za odraslo prebivalstvo je predvidena vsa potrebna zdravniška oskrba v zvezi z obolenji in potrebnimi ukrepi za preprečevanje obolenj.

V zobozdravstveni službi je poseben poudarek na

sanaciji zobovja in preprečevanju zobne gnilobe pri otrocih v starosti od 3-6 let ter pri šolski mladini. Ti ukrepi bodo potrebni pri 10 do 15% otrok in mladine. Za odraslo prebivalstvo predvidevamo, da bo potrebno letno zdravljenje zob pri 60% prebivalstva.

Med posameznimi obolenji je posvečena posebna skrb tuberkulozi, pri kateri je predvideno zaradi zgodnjega odkrivanja obolenj množična fluorografska akcija za 1/4 prebivalstva starega nad 20 let letno. Rentgenski pregledi in fluorografski pregledi protituberkuloznih dispanzerjih so predvideni za 10 odst. prebivalcev letno. Poleg tega so upoštevani vsi potrebni ukrepi glede zdravljenja, iskanja novih virusov, okužb in preprečevanja obolenj.

Kožnih spolnih boleznih je skoraj vsako leto nekaj več. Letno je v pokrajini okoli 50 novih bolnikov za luesom in 300 novih bolnikov za kapavico. Delo na tem področju prevzemajo kožno-venerični dispanzerji, ki bodo poleg ustreznega zdravljenja skrbeli tudi za pravočasno odkrivanje in preprečevanje teh boleznih.

Nadaljevanje sledi!

Kmetijstvo

KMETJE IN DELAVCI IZENAČENI

ODPRAVITI VSE, KAR JIH JE DOSLEJ RAZDVAJALO — KMEČKE SEKCIJE PRI URE-SNIČEVANJU NOVEGA ZAKONA O ZDRUŽEVANJU KMETOV

Sprejete novega zakona o združevanju kmetov ne pomeni zaključne faze pri urejanju organizacijskih vprašanj kmetov, ampak v nekaterih kmetijskih organizacijah prej začetek. Ne bo pa vedno najtežje tam, kjer v zadnjih letih niso nič spremenili, ker so čakali na nove predpise. Veliko težje bodo kmetje prišli do svojih popolnih samoupravnih pravic tam, kjer so že nekaj izboljšali, zdaj pa zatrjujejo, da so uredili vse, kar določa novi zakon.

V obrazložitvi k predlogu zakona o združevanju kmetov je bilo med drugim povedano:

»Razlike med zadrugo in drugo delovno organizacijo so predvsem v tem, da so kmetje kot člani zadruge in kot delovni ljudje v celoti izenačeni z delavci zadruga, tako pri upravljanju kot pri delitvi dohodka, z edino tra-

dicionalno posebnostjo o delitvi dela dohodka po uspehu njihovega poslovanja z drugo.»

Kje so to že tako uredili?

Polovica kmetov v zadrugah in enako v obratih za kooperacijo pri drugih delovnih organizacijah bodo tako široke — ko bo urejeno vse po novih predpisih! — da se jim ne bo treba posebej združevati v kakih društvih. Razni odbori in odseki v zadrugah in obratih za kooperacijo bodo lahko opravljali vse, za kar so si kmetje doslej želeli društva in druge oblike povezovanja. Tudi zavarovanje živine. Za boljše gospodarjenje pa bodo lahko združevali svoje delo in delovna sredstva tudi v kmečkih skupnostih, ki bodo po svojem delovanju precej podobna kmečkim zadrugam.

Ne bi pogrevali stvari, zaradi katerih so v minulih le-

tih nastajala živinorejska oziroma kmečka društva mimo kmetijskih zadrug. Na kmečki sekciji pri republiški konferenci SZDL so se dogovorili, da slabosti odpravijo. Odpraviti pa bo treba res vse, kar je kmete spodbujalo ali sililo k iskanju novih oblik medsebojnega sodelovanja.

Vzroke nesporazumov med kmetijskimi organizacijami in kmeti je nekdo pikro označil z besedami: »Šlo je za kravo in tele.« Da, nekateri so želeli zaslužiti na račun kmetov. Takih ljudi ni lahko spreobrniti, zato se bodo podobne želje še ponavljale, oziroma se bodo trdovratno poskušale ohraniti. Kmetje se bodo morali bojevati za svoje pravice. Socialistična zveza jim obljublja vso pomoč, oni pa naj bi izražali svoje želje in upravičene zahteve preko kmečkih sekcij.

Cimbolj bodo podjetni in vztrajni, temveč pomoči bodo dobili.

V nekaterih občinah že imajo kmečke sekcije pri občinskih in krajevnih organizacijah SZDL, v drugih pa jih še niso ustanovili. Pravijo, da jim niso potrebne poleg kmetijskih sekcij. Ali so potrebne ali ne, naj odločijo kmetje. Prav kmečke sekcije bodo lahko storile največ pri premagovanju ovir in odporov, ko bodo morale kmetijske in gozdnogospodarske organizacije prilagoditi svoje poslovanje novim predpisom.

Morda bo kdo menil, da preveč govorimo o kmečkem samoupravljanju. V drugih gospodarskih organizacijah ga imajo že več kot 20 let, pa še vedno ni povsod tako, kot bi moralo biti. Podobno bo v mnogih zadrugah, če ga bodo kmetje podočjevali.

JOŽE PETEK

Kdo pravi, da pri nas ni zaupanja v poštenost ljudi. Lastnica tega semenjskega premoženja je o tem trdno prepričana, saj bi takle način prodaje lahko imenovali tudi — samopostrežba. (Foto: B. Strmčnik)

KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

TEHNO-MERCATOR
CELJEPOKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

20

S cerkvenega obzidja je vpil nanj stražar in mu zabijal v uho, da ne sme v vas, če mu je drago življenje! Saj se mu pozna že na bisagah, da je zagorski malhar, ki trosi z beračenjem kugo!

Torej bavbav s kugo ni bil plod hrvaške domišljije, prebridka resnica, si je ponavljal v mislih pilštanjski izvidnik, ko je obrnil hrbet št. Petru in zavil preko polj proti Sotli, kjer je bila poražena l. 1573 nesrečna kmečka vojska. Ze tukaj na tako rodovitnih in gosto obljudenih tleh pod Kunšpergom ni srečal ne človeka, ne živali, niti pes se ni obregnil vanj. Nihče ni delal. Polje in travnik še niti osnažena nista bila ob povodnji nanešenega blata, peska in dračja. S šempetrskega cerkvenega zidu je vsaj čul človeški glas, tukaj pa je bilo, kakor bi stopal po pokopališču med grobovi ob polnoči... Most preko Sotle je bil razdrt. Za silo je bilo položenih nekaj desk, da je imel pešec dovolj truda s prehodom, voz in žival pa se nista poslužila teh razvalin gotovo ne od zadnjega razliva reke. Pa je preplezal Draša ostanke mostu, da bo lahko doma potrdil s prisego, kako sta si zrla s hrvaško kugo iz oči v oči.

Ko se je postavil z obema nogama na okužena zagorska tla, se je skrbno ozrl na vse strani. Od nikoder človeškega ali živalskega glasu... Že ozračje je dišalo kakor iz dežele smrti in v svarilo, naj ne izziva srečanja s črnoprogasto kravo, ki rogovili in muka po teh krajih! Sedel je pri mostu na naplavljeni hlood, jedel prekajeno svinino ter kruh in pil, da bi si nagnal več moči in korajže.

Po okrepčilu je razmišljal, ali bi stopil v grad Razbor, ki stoji še danes nekaj streljajev proč od Sotle in mostu. Če je bil zastražen že št. Peter, kaj šele Razbor. Še ustrelil bi kak grajski birič, če bi prošil za vstop. Ta previdni premislek ga je usmeril po cesti proti Kumrovcu in Zelenjakih, kjer je bila brv in veliki mlini. Kumrovec, večja zagorska vas z romarsko cerkvico sv. Roka, kakor izumrlo... Ni zagledal niti enega kumeka ali kume, ki so sicer vedno stali ob cesti in obsuli vsakega tujca z vprašanji. Graščinski travniki od Razbora do Majke božje na Risvici med cesto in Sotlo vsi v blatu, pesku in razni navlaki, katero je privalovila povodenj bogve odkod. Pri risviški cerkvi je še bil zložen visok kup drv. Andrej je uganil. Ker se ni upal nihče z roko nad čarovnico in jo privezati sredi drv, straži nedotaknjeni kup še sedaj. Za Marijo Risvico na križpotu proti Tuhlju in Klanjcu tik ob Sotli mu je še žugalo pogorišče kočure — resnična grmada nedolžne zagorske čarovnice.

Korakal je naprej po cesti pod Cesargradom in se približeval vasi Suhi dol pred Klanjcem. V Suhem dolu je stopil nekaj korakov s ceste na hribček do kapelice sv. Križa, od koder je tako mikaven razgled proti Klanjcu in po obsoteljski ravni preko Bizeljskega do Kapel in še dalje. Prostor pri kapelici je bil posut s svežimi grobovi. Nekateri so bili napol zasuti, kakor bi bil kdo

prepodil pogrebce, ali pa jim je primanjkovalo časa. V Suhem dolu ni zapazil in ne slišal nobenega življenja. Šele tedaj je ugotovil, da niso prepevali niti letali ptički po teh izumrlih krajih. Od kapelice je stopil zopet k cesti. Sedel je na trato ob cestni grapi, vzel čutarico na kolena in resno razmišljal, če se bo sestal vsaj na Klanjcu z živim človeškim bitjem, ki bi mu zaupalo: Kdaj, kako in kako dolgo je kosila tod smrt, da je uničila vsako življenje. Srkal je na dolgo iz čutare, se ponovno zamislil v grozno šibo božjo, katero je sledil že dolgo, a je še ni srečal, da bi ji pogledal v oči in podal lahko doma njen natančen opis radovednim sotržanom. Ko je odmaknil v tretje čutaro od ust, je začutil utrujenost v vseh udih. Moralo je že biti prek poldne in mudilo se mu tudi ni nikamor. Skril je od gorja trudno glavo med obe dlani, še tuhtal o zlu kuge, pa spanec ga je prestavil nazaj na Pilštajn, kjer bo lahko pripovedoval mesece, kako gospodari dekla smrti — kuga!

Ni spal dolgo. V polsnu je čutil, kakor bi mu nekdo snemal bisagi in odvezoval od pasu čutaro. Ves preplašen je planil pokonci zakrtilil z rokami in odprl oči. Kriknil je iz polnega grla: »Jezus Marija!« Zakotalil se je po tleh in bil od strahu in groze brez vsake odporne sile. Držalo ga je za bisagi, za čutaro ter za pas vse polno človeških rok, ki so trgale z njega z vso močjo tovor, ker jim je bilo odmotavanje in odvezovanje prepočasno. Pa kaj grabežljive roke, le-ti pošastni obrazi, pokriti s cedečimi se gnojnimi bulami, oči vderte v globoke prepa-de in iz ust smrad — in smrad ki je dušil Andreja... Ko so mu iztrgale le še napol žive človeške pošasti brašno in pijačo, so se ruvale ter pestile med seboj, katera se bo najedla in napila pred smrtjo. Borbe za kruh in vino niso sprem-ljali obupni glasovi iz človeških grl, le nekako neznansko grgranje.

Še najmanj okuženi velikan je bil zmagovalec, stekel je naprej po cesti, drugi za njim, a so omagali in popadali, ne da bi si bili utešili pred smrtjo glad s skorjo kruha in si ublažili vsaj za trenutek peklensko žgočo vročino v grlu, v prsih in trebuhu.

Andrej je srečal v Suhem dolu to, po kar je bil poslan iz Stajerske med zagorske razvaline. Ni bil nič več radoveden, kaka je kuga in kako naj bi jo prav živo naslikal domačinom. Pobral se je z vso naglico ter se spustil nazaj, ne naprej proti Klanjcu, ker je že bil videl, vohal in preizkusil živalsko grabežljivost in neusmiljenost kuge. Šele na Risvici se je ozrl, če mu ni kuga za petami, saj njen vonj ga je spremljal, kakor bi si zrla v oči. Bil je zopet čisto sam, le brez bogato natrpanih bisag in brez duše potovanja — čutare! Ni preklinjal ali godrnjal zaradi ropa, prilastil si je bil nasilnim potom njegov imetek še kar živ mrlič! Drašek se je pokrival pri pogledu na osamljeni hram božji, zatulil v prebridkem joku, srečal in videl je bil prvič v življenju najhujše človeško gorje — črnoprogasto kravo — kugo — morilko vsega življenja! S čim bolj pošastnim se še Belak ni bil sestal. Ze prvo srečanje ga je poučilo dovolj, da je lakota kuga in kuga neizogibna, peklensko pekoča in neznansko smrdeča smrt!

Če bi še tudi imel obe bisagi polni, jesti bi ne bil mogel niti dišeče pečenke, njegova usta in vsa notranost je bila polna nepopisnega vonja kuge ter smrti. Pil bi, pil, reva napol slepa, a nekaj je moral prenašati za pokoro. Nazaj mu je šla pot mnogo hitreje izpod nog.

(Se nadaljuje)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

TELESNA VZGOJA IN SPOŠNI LJUDSKI ODPOR

V smislu določil zakona o rodni obrambi in zakona splošnem ljudskem odpo... so dolžne tudi vse šole praviljati in usposabljanji...

Na šolah v celjski regiji v večji meri posvečajo pozornost vzgojno-izrazevalnim dejavnostim rambno-vzgojnega, idejno-ličnega in zaščitno-varnega področja.

Dobri posodobljanju pouka telesne vzgoje na vseh vrstah bodo v prihodnje prihajali v ospredje vse tiste obli...

Udeležencem seminarja je bila na voljo TRIM prega, lahko pa so tudi izpopolnjevali svoje znanje smučanja pri smučarskih učiteljih.

Na teoretičnem delu seminarja so najprej dokončno sprejeli program sindikalnih športnih iger za letošnje leto z nekaterimi dopolnitvami v programu in pravilih.

Veliko govora je bilo tudi o nekaterih ključnih vprašanjih športne rekreacije: programiranje, kadrih in objektih.

Tri vsem tem delu šole pritujejo široko družbeno pomoč od družbeno-političnih organizacij, JLA, enot teritorialne obrambe, zvezo rečnih vojaških starešin, ZB NOV, ZMS, SZDL in Uspehi pri tem delu bodo otipljivejši, kjer bo največ skupnega sodelovanja.

PRVENSTVO ŠLO V ŠTORE

Končano je letošnje ekipno prvenstvo Slovenije v kegljanju za ženske. Kegljavke Partizana - Kovinarja Stora so dosegle velik uspeh, saj jim je ponovno uspelo osvojiti naslov republiških prvakinj.

Ze tretjič zapored zmagovita ekipa štorskih kegljavk

Zadnja dva nastopa so imele štorske kegljavke minulo nedeljo v Ljubljani. V soboto so v prvem nastopu podrla 2371 kegljev. Posamežno: Ludvig 433, Urh 422, Veber 393, Ocvirk 388, Marinč 368 in Kranjc 367.

Najboljša tekmovalka prvenstva je bila vsekakor Ludvigova, ki je v šestih nastopih podrla 2582 kegljev, kar je v povprečju 430 na nastop, enkrat pa celo 470. Ekipa je

na tekmovanju v Murski Soboti dosegla tudi nov državni ekipni rekord z rezultatom 2666 kegljev, to pa je rezultat, ki bi bil dober dosežek tudi za moške ekipe. J. L.

SEMINAR ZA REKREACIJO

Pretekli teden je bil na Golih seminar za organizatorje rekreacije celjskih delovnih kolektivov, ki ga je organizirala komisija za rekreacijo in oddih pri obč. štud. svetu.

Osnovna teza programiranja naj bi bila sponuditi program vsakomur in za vsakogar. Zato ni vseeno katera akcija se programirajo in seveda tudi financirajo. TRIM je oblika, ki naj bi bila osnova takemu programiranju.

Obravnavan je bil tudi problem pomanjkanja rekreacijskih objektov, ki naj bi jih čimprej z združenimi sredstvi delovnih organizacij začeli graditi (TRIM steza na Gričku, ureditve Skalne kleti, rekreacijski center pod Golovcem ipd.). Tu gre za posredno skrb DO za rekreacijo zaposlenih, ki bodo prispevale za skupne rekreacijske površine.

športne vesti

HOKEJ NA LEDU

Celjska hokejska sezona je zaključena. Celjani so se vrnil z zadnjega gostovanja v sezoni v Brno so igrali na Turnirju prijateljstva in izgubili z pomlajeno vrsto tri srečanja. Rezultati: Celje - Elgartova 1:8, Celje - Dinamo (Weissenwasser) 1:15 ter Celje - Brno (mlada reprezentanca) 1:6.

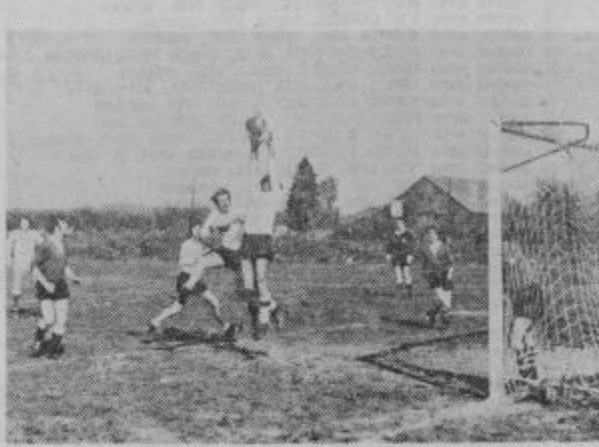
HOKEJ NA TRAVI

S svojo sezono so pričeli tudi igralci hokeja na travi. Te dni so odigrali prijateljsko tekmo med mladim in stariim moštvom. V nedeljo pa napovedujejo prijateljsko tekmo proti zagrebški Mladosti. Prvenstvene tekme sledijo čez deset dni. Na raspredelnici so Celjani pet.

KOŠARKA

Na zadnjem turnirju za mladince v almski štajerski ligi, so mladinci Celja pretrpeli dva poraza. V prvi tekmi jih je najprej premagal sicer slabši KONUS, kateremu pa so domači skrajno neobjektivni sodniki poklonili zmago. Dovolj je, če povemo podatek, da je bilo razmerje osebnih napak 40 : 10! V drugi tekmi pa je ŽKK Maribor zasluženo visoko premagal indisponirane Celjane. Tako so mladinci Celja zasedli 3. mesto v tem tekmovalstvu, kar pa vseeno predstavlja uspeh za to mlado ekipo, ki je pravzaprav lani še skoraj kompleksna tekmovala v pionirski ligi.

NOGOMET

Na področju celjske nogometne podzveze so minulo nedeljo odigrali nogometne tekme za jugoslovanski nogometni pokal. Tekme so se končale z naslednjimi izidi: Smartno - Olimp 4:3, Zalec - Velenje 1:0, Boč - Sodniki 4:6, Oplotnica - Dravnja 0:5, Kovinar - Straža 1:3, Vojnik - Klavbar 1:7, Ponikva - Opekari 1:0, in Garnizija Celje - Polzeča 7:1. Na sliki Pred vrati Velenja na tekmi Zalec - Velenje.

ŠAH

Na tradicionalnem brzopoteznem prvenstvu slovenskih mest in krajev, ki je bilo v nedeljo v Kopru, so med 38 ekipami sodelovale tudi ekipe iz Celja, Velenja, Zalca in Sentjurja. Po tekmovalstvu, ki je bilo v treh skupinah, se je v finale uvrstila le ekipa Celja, ki pa v finalu ni uspela obdržati lanskega tretjega mesta in je pristala na šestem s 33 točkami. Najboljši v celjski ekipi je bil Ojstrež.

STRELJANJE

Občinsko prvenstvo v streljanju za Zlato puščico se je letos končalo v znaku zmage predstavnika Kovinarja iz Štor. Franc Brečk, je prvi osvojil prvo mesto, ko je dosegel na strelišču v Štoreh odbojen rezultat 545 krogov od 600 možnih. Zmagal je pred lanskeletnim zmagovalcem Seršenom iz Celja, ki je zadel 527 krogov. Povedati pa moramo, da je kar deseterica celjskih strelcev dosegla normo za republiško prvenstvo. To je ponovni dokaz, da je zamsko delo v Celju pokazalo napredek in da bodo slično kot lansko leto imeli Celjani največ finalistov v Sloveniji.

GIMNASTIČNE TEKME

Rezultati najboljših: PIONIRJI niž. razr. v peterobojju: vrste: 1. Celje-mesto 261,4 točk 2. Gabejce 236,9 točk posamezniki: 1. Končan Andrej, Gabejce 46,0 točk 2. Lipar Zoran, 45,9 točk 3. Bernjak Milan, Celje-mesto 45,8 točk.

ŠPORT V VOJNIKU

Tudi manjša naselja v okolici Celja imajo v zadnjem času vedno več uspeha v telesni kulturi. Trg Vojnik je eden takšnih. Se pred nekaj leti smo videli športnike Vojnika igrati na celjskih igriščih, kajti v Vojniku ni bilo mesta za njih.

Kakšne uspehe pa ste zabeležili v zadnjih letih? — Zaradi precejšnjih težav pri pripravi igrišč smo nekoliko zanemarjali kvaliteto. Sedaj je boljše. Nogometaši so v prvem razredu podzvezne lige in imamo poleg 29 članskega prvega moštva še mladinsko in pionirsko vrsto. Smučarska sekcija marljivo dela, kakor tudi igralci namiznega tenisa. V rednih vadbah pa vključujemo mladino v gimnastično sekcijo. Čim pa bo asfalt na igriščih, bomo imeli rokometno in košarkarsko sekcijo. Tu pričakujemo tudi pomoč v strokovnem pogledu iz Celja.

Franc Kunej

vrnili vsi nekdanji ljubitelji športa v Vojniku in tako pomagali k ponovnemu vzponu športa v Vojniku. Do sedaj smo dosegli že mnogo. Mladine je dovolj in za njo tudi delamo. Upamo, da naš trud ne bo zastonj. J. KUZMA

Franc Mirnik

V ponedeljek zvečer je jubilej letaskega športa in Celjane, ki so ga poznali, pretresla vest o mrti Franca Mirnika, letalca - športnika in nadzorne pilota pri Inex Adrii. Smrt ga je doletela v delovnem mestu.

E G

M.A.

2. in 3. aprila 1972

LICITACIJA

PRI CARINARNICI
LJUBLJANA

Carinarica Ljubljana bo dne 2. in 3. aprila 1972 prodajala motorna vozila in ostalo blago: Avtomobile v nedeljo 2. aprila 1972, v prostorih šolskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure dalje, motorna kolesa in ostalo blago pa 3. aprila od 8. ure dalje v prostorih carinarice Ljubljana, Smartinska 152 a, soba 13/11. Ogled vozil in ostalega blaga bo v soboto 1. aprila 1972, od 8.—13. ure in od 14.—17. ure v carinarnici Ljubljana.

AVTOMOBILI

	začetna cena
1. osebni avto OPEL ADMIRAL, letnik 1968, nevozen	25.000
2. osebni avto TOYOTA COROLLA SPRINTER, letnik 1969, zaleten	25.000
3. osebni avto VW COMBI, letnik 1965, nevozen	25.000
4. osebni avto FORD TRANSIT, letnik 1967, nevozen	40.000
5. osebni avto OPEL REKORD 1700, letnik 1970, nevozen	60.000
6. osebni avto OPEL KADET CARAVAN, letnik 1966, nevozen	20.000
7. osebni avto MERCEDES 230 SE, letnik 1962, nevozen	20.000
8. osebni avto OPEL REKORD 1700, letnik 1970, zaleten	20.000
9. osebni avto VW COMBI, letnik 1963, nevozen	20.000
10. osebni avto OPEL KADET, letnik 1971, zaleten	20.000
11. osebni avto FORD ESCORT 1300, letnik 1969, zaleten	18.000
12. osebni avto FORD XL 1600, letnik 1970, zaleten	35.000
13. osebni avto PEUGEOT 404, letnik 1965, nevozen	7.000
14. osebni avto FIAT 1500 SPORT COUPE, letnik 1966, zaleten	17.000
15. osebni avto FIAT 125, letnik 1968, nevozen	16.000
16. osebni avto VW COMBI — CAMIONET, letnik 1966, nevozen	15.000
17. osebni avto VW COMBI BUS, letnik 1966, nevozen	15.000
18. osebni avto NSU PRINZ TT, letnik 1966, zgoren	10.000
19. osebni avto VW COMBI, letnik 1966, zaleten	13.000
20. osebni avto SIMCA 1501, letnik 1969, zaleten	13.000
21. osebni avto FORD TAUNUS 30 M, letnik 1965, nevozen	12.000
22. osebni avto OPEL KADET, letnik 1968, zaleten	10.000
23. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	9.000
24. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	9.000
25. osebni avto FORD CORTINA, letnik 1965, zaleten	8.000
26. osebni avto OPEL KADETT COUPE, letnik 1966, zaleten	8.000
27. osebni avto FORD ESCORT CT, letnik 1968, zaleten	8.000
28. osebni avto VW 1300, letnik 1966, zaleten	8.000
29. osebni avto VW 1300, letnik 1962, nevozen	8.000
30. osebni avto VW 1500, letnik 1965, zaleten	8.000
31. osebni avto NSU PRINZ 600, letnik 1965, nevozen	8.000
32. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	7.000
33. osebni avto VW 1500 VARIANT, zaleten, letnik 1963	7.000
34. osebni avto OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1964, nevozen	7.000
35. osebni avto FIAT 125, letnik 1969, zaleten	7.000
36. osebni avto FIAT 1500, letnik 1965, nevozen	6.000
37. osebni avto OPEL KADETT, letnik 1965, nevozen	6.000
38. osebni avto OPEL KADETT, letnik 1963, nevozen	6.000
39. osebni avto FORD CORTINA, letnik 1964, karamboliran	5.000
40. osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	5.000
41. osebni avto VW 1200, letnik 1956, nevozen	5.000
42. osebni avto FIAT 1100, letnik 1964, nevozen	5.000
43. osebni avto VW 1200, letnik 1961/62, nevozen	5.000
44. osebni avto VW 1200, letnik 1961, nevozen	5.000
45. osebni avto PEUGEOT 403, letnik 1956, nevozen	5.000
46. osebni avto VW 1600 VARIANT, letnik 1965, zaleten	4.500
47. osebni avto VW 1200, letnik 1959, zaleten	4.000
48. osebni avto OPEL REKORD KAPITAN, letnik 1959, nevozen	4.000
49. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	4.000
50. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	4.000
51. osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	4.000
52. osebni avto VW 1200, letnik 1962, zaleten	4.000
53. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1958, nevozen	4.000
54. osebni avto SIMCA ARIANNE, letnik 1961, nevozen	4.000
55. osebni avto FIAT 1800, letnik 1968, nevozen	4.000
56. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	3.500
57. osebni avto PLAT 600, letnik 1958, nevozen	3.500
58. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	3.000
59. osebni avto AUSTIN CAMBRIDGE 1600, letnik 1962, zaleten	3.000
60. osebni avto (ostalo blago (motorji in ostalo))	2.000

PONOVO NA LICITACIJI

61. osebni avto CITROEN ID 19, letnik 1963, nevozen	10.000
62. osebni avto ALFA ROMEO 1300 GT, letnik 1970, zaleten	10.000
63. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	5.000
64. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	8.500
65. osebni avto FIAT 1800, letnik 1960, nevozen	8.000
66. osebni avto MERCEDES 180 D, letnik 1956, nevozen	7.000
67. osebni avto VW 1500, letnik 1964, reg. motorja, zaleten	5.000
68. osebni avto VW CARMAN GHIA, letnik 1963, zaleten	5.000
69. osebni avto FORD FAIRLANE, letnik 1964/65, nevozen	5.000
70. osebni avto VW 1200, letnik 1960, zaleten	5.000
71. osebni avto VW 1200, letnik 1958, nevozen	5.000
72. osebni avto VW COMBI BUS, letnik 1960, nevozen	4.500
73. osebni avto PEUGEOT 404 CARAVAN, letnik 1966, zaleten	3.500
74. osebni avto VARTBURG, letnik 1967, zaleten	3.000
75. osebni avto OPEL KAPITAN, letnik 1960, nevozen	3.000
76. osebni avto MERCEDES 180 D, letnik 1960, zgoren	3.000
77. osebni avto OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1962, zaleten	2.500
78. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten reg. motor	2.500
79. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1962, zaleten	2.500
80. osebni avto FORD TAUNUS 17 M. CARAVAN, brez reg.	2.000
81. osebni avto FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten, reg. motor	2.000
82. osebni avto VOLVO 1800 S COUPE, letnik 1965, zaleten	2.000
83. osebni avto BMW 700, letnik 1959, zaleten	1.500
84. osebni avto RENAULT 4 L, letnik 1971, brez reg. zaleten	500
85. osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, reg. mot. zaleten	500
86. osebni avto MERCEDES 200 D, letnik 1965, zaleten	30.000
87. osebni avto BUICK SKYLARK, letnik 1964, nevozen	20.000
88. tovorni avto MERCEDES 312, letnik 1967, nevozen	18.000
89. osebni avto RENAULT 17, letnik 1967, zaleten	15.000
90. osebni avto PLYMOUTH BARRACUDA, letnik 1963, nevozen	15.000
91. osebni avto OPEL REKORD, letnik 1956, zaleten	1.000
92. osebni avto VW 1300, letnik 1960, nevozen	2.000
93. osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1959, nevozen	2.000
94. osebni avto PEUGEOT 404, letnik 1964, zaleten	10.000
95. osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1961, zaleten	5.000
96. osebni avto VW COUPE, letnik 1963, nevozen	7.000
97. osebni avto FORD TAUNUS 30 MID, letnik 1966, zaleten	12.000
98. osebni avto VW KOMBİ BUS, letnik 1959, nevozen	4.000
99. osebni avto VW 1300, letnik 1960, nevozen	8.000
100. osebni avto MERCEDES 230, letnik 1962, zaleten	5.000
101. tovorni avto MERCEDES, letnik 1957, nevozen	14.000
102. osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	3.500

in ostalo blago (mopedi, avtodeli itd.)

Vse udeležence na licitaciji imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dneh določen za ogled blaga, tj. v soboto 1. aprila 1972, vplačati 10-odstotno varščino od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti se pooblastilo.

V nedeljo 2. aprila 1972 ne bomo sprejemali več kavic, temveč samo v soboto na dan ogleda 1. aprila 1972.

Vse informacije o licitaciji lahko dobite po telefonu št. 316-588 carinarnica Ljubljana od 27. 3. 1972 dalje.

Spisek ostalega blaga bo objavljen in izobeležen na oglasni deski carinarnice Ljubljana, Ljubljana dne 12/3-1972.

Ženin vsakdan

ČRTE? ČRTE!

Se pred kratkim mi je stric dejal, da je moda za žensko pogubna. Mislim je predvsem na materialno plat tega problema, jaz pa sem se spomnila svojih rosnih let, ko sem rasla kot kure, če jih

hraniš z geomycinom, in so sorodniki zmajevali z glavami, boječ se, da bom prevelika.

Bila sem res prava prekrlja in na smoilo mini še ni bil v modi. Tako so me dolga krila še podaljševala.

Teta je vpila, naj nosim črte počez, te naj bi me optično zdebellele in skrajšale, sama pa jih je iz nasprotneko sem rasla kot kure, če jih

Danes se ne bom ukvarjala s tem, katere črte postajajo stanjsajo, katere pa jo zdebellejo, menim, da je to stvar diete, pač pa se bo zavzela za predlog, naj in vsaka v omari vsaj eno črto obleko. Z njo bomo svojo garderobo zelo popestrili malo pa je žensk, ki jim črte ne bi pristajale.

MAJDA

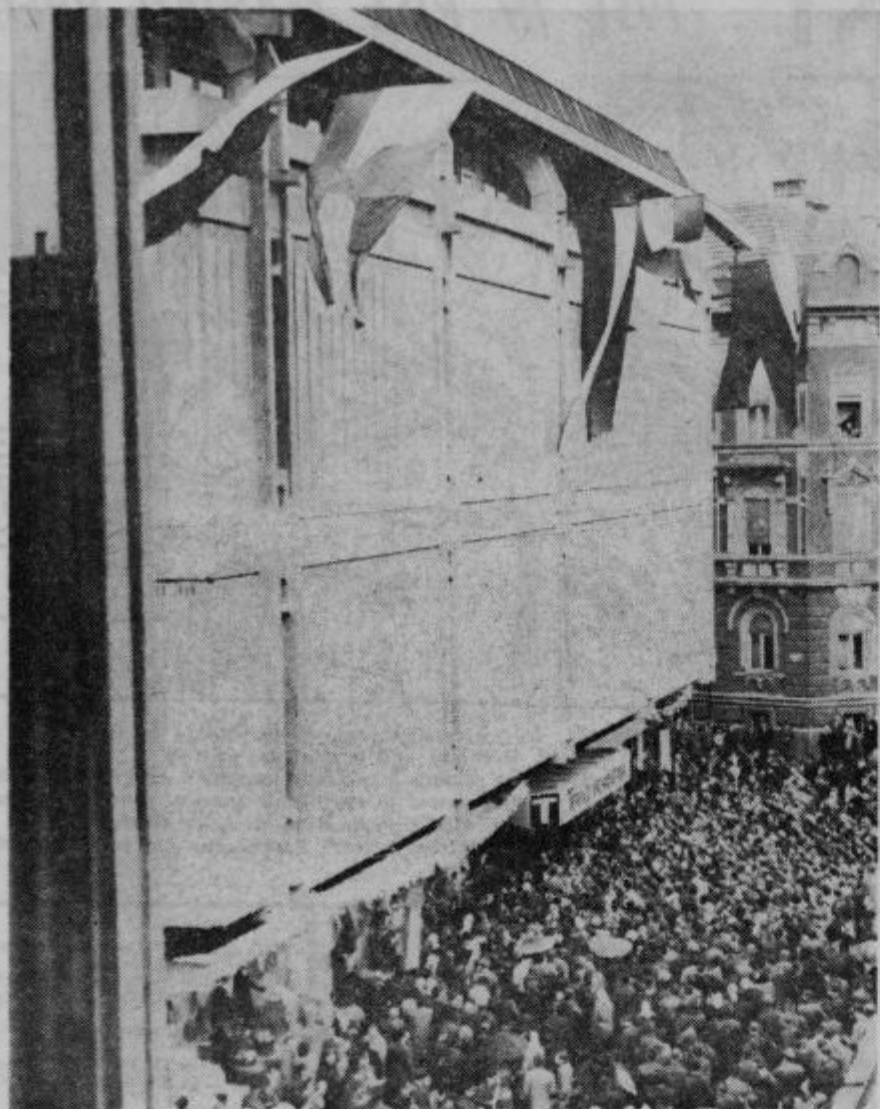

Kdor dobro in hitro kupi
dvakrat prihrani

VELEBLAGOVNICA

NA 20 ODDELKIH
TE MODERNE VELEBLAGOVNICE
KUPUJETE VARČNO

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Lahko bi zapisali — tole je zgodovinski posnetek. 27. marca bo star leto dni. Otvoritev veleblagovnice T v Gubčevi ulici je ta dan privabila nekaj tisoč ljudi, navzlic hladnemu vremenu... Veliko pričakovanje in uspeh!

DAN T

DANES, JUTRI, VSAK DAN...

Poleg tega je tudi servis za vse Iskrine izdelke. Servis se je uveljavil zaradi kvalitetnih del in nizkih cen. Če tega še niste vedeli, poskusite!

dala še kaj več, pa tudi novega.

KUPCI OD VSEPOVSOD

Veleblagovnica T v Gubčevi ulici je postala novo trgovsko središče Celja. Tako se je tudi prej dokaj prometna mirna Gubčeva ulica spremenila v pravočrt živ-zav.

Veleblagovnico T so valjubilni ne le celjski potrošniki. Vanjo prihajajo kupci iz širšega zaledja, celo s Kozjanskega, Zavsavja, Spodnjega Posavja, Savinjske doline...

ŠE VEDNO PREMALO ZAPOSLENIH

V veleblagovnici T je zaposlenih 174 ljudi, od tega 146 prodajalcev oziroma prodajalk. Stevilka je visoka, pa še vedno premajhna. Zato čakajo na nove, mlade prodajalce, ki bodo prišli iz šole in ki bodo zasedli prosta delovna mesta. Tako se bo prodajalec še bolj približal kupcu in mu svetoval pri izbiri blaga.

GRADBENI MATERIAL

V Smartnem ob Paki dela tudi poslovalnica na veliko, ki se ukvarja samo s prodajo gradbenega materiala. Tu lahko naročite opečne izdelke, saloni, cement, železino itd.

NAD MILIJON IN POL OBISKOVALCEV V VELEBLAGOVNICI T

Veleblagovnica T v Gubčevi ulici je postala novo središče trgovskega življenja.

Toda, kaj bi samo pisali!

V enem letu oziroma v prvem letu njenega življenja jo je obiskalo več kot milijon in pol ljudi. Bili so dnevi, in so še, ko to hišo obišče tudi po 10.000 ljudi!

Te številke so njeno spričevalo pa zadovoljstvo ljudi. Mnogim je postala tisti kraj, ki ga morajo obiskati skoraj vsak dan. Nič čudnega. Tu, pod eno streho, je vse, kar potrebujejo: od pre-

SPREMEMBE, NOVOSTI...

Tu so uveljavili pravilo stalnega prilagajanja prodaje. Zato spremembe in novosti niso redke. Potrošniki so se razveselili skofeterije v pritličju, saj vsi res ne gredo do bifeja v zgornjem nadstropju. Ugodno je presenetil oddelek za prodajo blaga po znižanih cenah. Zdej pripravljajo oddelek za mladostnike. In še kaj!

V DEVETIH MESAČIH — 5.6 MILIJARD DIN

Veleblagovnica T je osvojila potrošnike. V devetih mesecih lanskega le-

NAVZLIC VSEMU — ZADOVOLJIVA IZBIRA

Trenutno stanje našega gospodarstva se zrcali tudi v založenosti Tehnomercatorjevih trgovin. To velja tako za veleblagovnico T kot za vse druge. Navzlic težavam je izbira zadovoljiva. To pa naj bo hkrati tudi opravičilo kolektiva do kupcev, da založenost blaga ni boljša. Navzlic velikim naporom ne uspejo dobiti vsega tistega blaga, ki bi ga radi ponudili.

PRAZNIČNI DAN

Četudi 27. marec ne bo zapisan kot praznični dan, bo vendarle praznik, če

TEHNERCATORJEVA LEGITIMACIJA

Delo kolektiva trgovskega podjetja na veliko in malo TEHNERCATOR v Celju se vsaj navzven kaže v treh smereh: v poslovanju na veliko, v trgovini na malo in v tem okviru še v veleblagovnici v Gubčevi ulici.

Kolektiv ima nekaj nad 500 članov. Po številu zaposlenih in seveda po prometu, ki ga ustvarja, sodi med največje trgovske kolektive pri nas. Pa ne samo to, sodi tudi med tiste, ki uživajo največji ugled.

Po ustvarjenem prometu je najmočnejši oddelek na veliko.

POSLOVANJE NA VELIKO

Tehnomercatorjev oddelek na veliko se ukvarja predvsem s prodajo tehničnega blaga, elektro materiala, elektro instalacijskega materiala, elektro materiala široke potrošnje, v katerem zavzemajo gospodinjinski aparati Go-

renja prvo mesto, zatem elektro akustike, stekla (močno je zastopan češki kristal), porcelana, barv, kemikalij, lakov, gradbenega materiala itd.

Oddelek na veliko je pravzaprav povsem formiran. Njegove roke sežejo po vsej Sloveniji ter v zahodni in južni del Hrvatske.

14 PRODAJALN V OKVIRU TRGOVINE NA MALO

Trgovina na malo zajema pri Tehnomercatorju štirinajst prodajaln, od tega osem v Celju, dve v Smartnem ob Paki ter po eno v Zalcu, Preboldu, Šostanju in Zagrebu.

Za trgovino na malo je značilen tale podatek — promet narašča in je bil v primerjavi z 1970. letom večji tudi lani. To navzlic novi veleblagovnici T in navzlic drugim okoliščinam!

Kaj to pomeni?

Vsekakor to, da so Tehnomercatorjeve trgovine na malo po zaslugi močnejše specializacije postale vabljuje za slehernega

kupca. In ni hvalisavo, če zapišemo, da so pritegnile lepo število tistih, ki so doslej iskali razno tehnično blago v Ljubljani, Mariboru in drugje.

Labod v Celju se je specializiral za vodovodno instalacijsko blago. Močan je poudarek na napravah za plinsko ogrevanje. Ze v kratkem bodo preuredili Kristalijo, v asortimentu pa uveljavili kvalitetnejšo izbiro porcelana in kristala.

Plastika, prodajalna namreč, je postala vabljuje predvsem zaradi oblog za tla, tapet, plastičnih rolet. Pri vsem tem pa ne gre le za to, da lahko vse to samo kupite. Ljudje iz montažnega servisa vam vse te naprave tudi namestijo tja, kamor boste zahtevali in naročili.

ŠOSTANJ, PREBOLD...

Se letos bo preurejena in povečana šostanjska prodajalna Oprema. Tu bo na voljo celoten asortiment mešanega tehničnega blaga. V načrtu je tudi delna preureditev Železninarja v Preboldu.

Pri prodajalni Tehnika na Ljubljanski cesti v Celju dela tudi RTV servis.

v veleblagovnici T — pri bonbonih in kavi v pritličju vedno veliko ljudi...

hrambenih izdelkov do tehničnega blaga.

Veleblagovnica T pa ni samo trgovska hiša. V njej so se zvrstile številne modne revije pa degustacije in še kaj. Tak je bil začetek, prihodnost pa bo

ta, kolikor je bila odprta, je zabeležila 5.6 milijard starih dinarjev prometa. Najmočnejši v tem pogledu je bil december, saj so prodali blaga za nekaj nad milijardo starih dinarjev!

drugače ne, ob spoznanju, da je ta dan 1971. leta prinesel v celjsko trgovsko življenje nekaj novega in velikega. Zato — dan T ne samo 27. marca, marveč tudi jutri, pojutrišnjem in vse dni!

mali oglasi

PRODAM

PRODAM hišo v gradnji z zemljo Krašovce Mirko, Arclin 66

TRAVNIK s staro hišo in gradbenim dovoljenjem ter s priključenim vodovodom in elektriko prodam zaradi nesreče v družini. Možna delitev na več parcel. Cena po sporazumu. V bližini avtobusne postaje. Stopinšek — tel. 77-010, int. 497.

PRODAM visokoprithčno hišo vseljivo, neposredna bližina Celja. Mazej, Pečovnik 61

UGODNO prodam avstrijski globok voziček, belo modro pleten. Marjanca Klepac, Nušičeva 9, Celje

UGODNO prodam rabljen štedilnik Gorenje na trdo gorivo, električni štedilnik, sobni kamin, hladilnik Himmo in otroški voziček, kombiniran (italijanski). Pifer, Janežičeva pot 3, Jožefov hrib.

PRODAM v Celju takoj vseljivo stanovanje v starejši hiši, tri sobe, kabinet, kuhinja, kopalnica, v skupni izmeri ca 105 kv. m. V postve pridejo samo resni reflektanti. Ponudbe pod »Takošnija« prodajae.

PRODAM malo rabljen pony ekspres, dobro ohranjen v brezhibnem stanju. Ivan Skale, Zagrad 32

UGODNO prodam renault dauphine v voznem stanju ali po delih. Ogleđ 26. III. od 9. do 12. ure pri Sterle, Na rebnu 9, Celje.

PRODAM seno, Podlogar, Crnolice 4, pošta Sentjur.

PRODA se hiša z gospodarskim poslojem, pri tovarni ponišva Polzela. Informacije pri Franc Bizjak, Polzela.

TURSKO muzico, štirje stolčki, dobro ohranjeno starinsko ročno delo, izrezljano, prodam. Celje, tel. 10-52.

MOPED T12 prodam. Mastnak, Sentjur 184.

PRODAM novo stanovanjsko hišo 150 m od asfaltne ceste, takoj vseljivo. Jurij Peček, Nova vas 45, pošta Sentjur pri Celju.

STRESNO opeko Wierer rdečo (italijansko) 100 kom. prodam. Resnik, Miklošičeva 7, Celje.

ENODRUZINSKA hiša, 4 sobe, kuhinja z vsemi pritliklinami ter lepim vrtom — naprodaj. Ogleđ možen vsak dan od 16. ure dalje v Celju, Dobrova 23.

PRODAM sladko seno in betonske stebre za brajde. — Vprašati: Stepišnik, Dobrova 19.

SENO, otavo in deteljo, sladko, proda Cretnik Edi, Podgorje 9, pošta Sentjur pri Celju

PRODAM moped colibri, dobro ohranjen. Skofja vas 1.

PRODAM invalidski avto generalno popravljen BMW, obnovljen, registriran do 1. IV. 1972 z rezervnimi deli in radioaparatom za 850.000 SD. Jože Zupanc, Primož 22 Sentjur pri Celju.

ZARADI selitve ugodno prodam razni gradbeni material. Naslov: Stane Krončnik, Šmarjeta 27 — Valičnica ali Tehnomerkator-Plastika, Stanetova 13. telefon 28-26.

ZENSKO KOLO ugodno prodam. Jože Dimec, Dobrova 60, Celje.

PRODAM takoj vseljivo dvo-stanovanjsko hišo s prostorno delavnico in klet, industrijski tok in vodovod. Cena po dogovoru. Drešinja vas 18, Petrovče.

KUPIM

KUPIM mešalec za beton, 80- do 120-litrski. Ivan Rak, Gotovlje, Zalec.

SEDEZE za fiat 750 kupim. Ponudbe pod »Dobro ohranjenis«.

STANOVANJE

ODDAM opremljeno sobo s posebnim vhodom in souporabo kopalnice. Zaželen moški. Pod »1. aprila«.

ZAKONCA z enim otrokom iščeta stanovanje na relaciji Zalec—Celje ali bližnji okolici. Pod »Zanesljiva«.

SOLIDNA ženska išče opremljeno ali neopremljeno sobo, lahko tudi podstrešno, proti dobremu plačilu za dobo enega leta. »Cimprej v Zalcu ali okolici«.

NA STANOVANJE sprejemem dva delavca blizu celjske opekarnice. Kukovič Ivan — sodar, Hudinja, Bezenškova 34 Celje.

ZAPOSLITEV

TAKOJ sprejemem fanta za pručitev in delo pri vodovodu Celje, Ulica br. Kersnikov 34.

ISCEMO deklo za strežbo v gostilni. Marija Lavrič, Tebarje 23, Celje.

RAZNO

ORANO ZEMLJO dam v najem za vrtničarje. Vprašati: Celje, Medlog 12.

PISANO spominsko cvetje pošljem zaradi obolenja poštnine prosto. Vežano din 28,00, broširano 24,00. Naročite po dopisnici. Jože Marinko, Loče/Poljč.

ZAPOSLjeni ženi nudimo hrano in stanovanje za pomoč v gospodinjstvu. Pogoji: delo v izmenah. Pod »Ugodno«.

CISTILKO za čiščenje stopnišča sprejmemo. — Hišni svet, Celje, Cankarjeva 6.

KVALIFICIRANI ključavničar z znanjem elektro in avtogenega varjenja išče popoldansko zaposlitev pri obrtniku. Ponudbe pod »Pri-zadeven«.

ISCEMO deklo ali upokojen-ko srednjih let za varstvo otrok. Nudimo tudi stanovanje in hrano. Tomažin Silva, Cesta v Laško 17, Polje.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi skrbnega moža, očeta in starega očeta

Leopolda
Bana

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za pomoč v najtežjih trenutkih, kolektivom Mesnina, Toper, EMO, SDK, gostišču Jež, Radeče, ZB Gaberje — Skofja vas, godbi na pihala, čč. župniku, ter sosedu Prekoršku za poslovljne besede ob mnogo preranem grobu ter vsem, ki ste v tako lepem številu spremljali pokojnika na njegovi poslednji poti ter mu zasuli grob z venci in cvetjem. Posebna zahvala dr. Grlicu za izredno skrb in požrtvovalnost, za obiske na domu in lajšanje bolečin za časa njegove bolezn. Prav vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoča žena Marija, otroci: Marija, Frida, Poldi in Stanko z družinami.

Celje, 17. III. 1972

Kmetijski kombinat
HMEZAD
sadjarstvo
MIROSAN
prodaja vse vrste
sadnih sadik

vsak dan od 7. do 14. ure, ob torkih in petkih od 7. do 17. ure. Sadike lahko nabavite tudi v vrtnarstvu Medlog.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi ljube žene, sestre in tete

Agneze Seničer

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo v tako velikem številu spremlili na njeni zadnji poti, izrazili sožalje in darovali cvetje. Posebno hvalo prim. dr. Vovšku in drugemu zdravniškemu osebju za ves trud. Prav tako se zahvaljujemo č. duhovniku za spremstvo in poslovljne besede ob odprtem grobu. Se enkrat iskrena hvala vsem in vsakemu posebej.

Zalujoči:

mož Fridolin, sestra Tinika in drugo sorodstvo

»SIGMA« ZALEC

razpisuje

LICITACIJO

za prodajo osebnega vozila

combi IMV,
leto izdelave 1966

Izklicna cena 3500,00 din.

Licitacija bo 22. 3. 1972 ob 10. uri na sedežu enote v Zabukovici, kjer si vozilo zainteresirani lahko tudi ogledajo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Ivana Škorjanca

iz Celja

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga spremlili na zadnji poti in darovali vence in cvetje. Posebno se zahvaljujemo kolektivu hotela Evropa, Celje za izkazano sožalje, lepo zadnje slovo od bivšega sodelavca in pomoč.

Zalujoča žena in hčere z družinami

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT

»SAVINJA« — Celje

nujno išče

5 KV MIZARJEV

za dela v delovni enoti Pohištvo v Celju in v delovni enoti Sempeter; osnovni osebni dohodek v znesku 1.354,00 dinarjev; POGOJ: odslužen vojaški rok

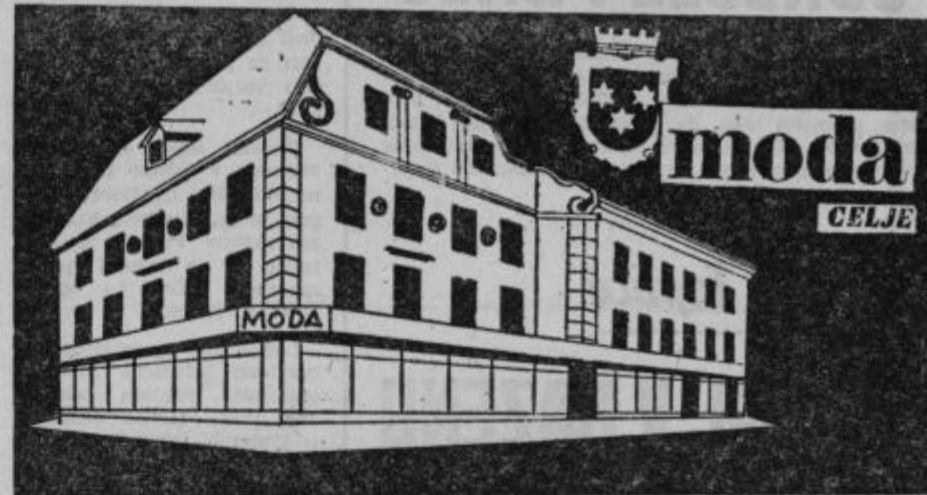
in

15 ZDRAVIH IN FIZIČNO SPOSOBNIH
NK IN PK DELAVCEV

za delo v delovni enoti Zaga Celje in v delovni enoti Sempeter; osnovni osebni dohodek v znesku od 956,00 do 1.207,00 dinarjev;

POGOJ: odslužen vojaški rok.

Kandidate prosimo, da se čimprej oglasijo v splošno-kadrovskem sektorju podjetja.

ZA POMLAD

SMO VAM PRIPRAVILI
OGROMNO IZBIRO
KONFEKCIJE

SODOBNI KROJI
MODNE BARVE

PRIPOROČAMO SE ZA VAŠ OBISK!

TRGOVSKO
PODJETJE

moda
CELJE

Z VSEMI POSLOVALNICAMI

DA,
to je konstantna,
dobra

merx

KAVA

VESEL JE LAHKO

KER BO SIGURNO RAZVESELIL SVOJO ŽENO

SPECIALIZIRANA TRGOVINA Z DAMSKIM PERILOM

Veronika

CELJE - ZIDANŠKOVA 4

LOTERIJA ZA VARČEVALCE JUGOBANKE

Tudi v letu 1972 bodo lahko sodelovali **v II. kolu** loterije za varčevalce **JUGOBANKE** lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, ki bodo vezali najmanj 1.000.— dinarjev na 13 ali 24 mesečni odpovedni rok.

V II. kolu uvaja JUGOBANKA nov in poenostavljen način žrebanja dobitkov; namesto srečk bo komisija za loterijo žrebala talon s številko hranilne knjižice. Za vsakih 1.000.— dinarjev — po en talon.

V II. kolu loterije bo izžrebanih preko 11.000 dobitkov.

Sklad dobitkov znaša 3.000.000.— dinarjev, od tega je kar 26 premij po 20.000.— dinarjev.

Prvo žrebanje dobitkov je 23. aprila 1972 leta.

Obresti ostanejo enake, kot pri rednem varčevanju:

- za sredstva vezana nad 13 mesecev 9 odst.
- za sredstva vezana nad 24 mesecev 10 odst.

ČE VARČUJETE — VARČUJTE PRI JUGOBANKI!

JUGOBANKA

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

IN VAŠA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka 5. do sodečete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehnicami bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike: za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce!

In še 125 knjižnih nagrad NT.

Kakor kaže, je bilo zadnje vprašanje za vse udeležence naše nagradne igre in bralce nadvse zanimivo. V uredništvo je priteklo rekordno število kuponov — nekaj čez 300. Največ iz Celja in Zalca, mnogo tudi iz drugih občin. Le malo je bilo nepravilnih odgovorov, pa še pri teh je bila narobe je kakšna črka. Na žrebanju v uredištvu je bilo zelo prijetno. Najbolj vesela je bila Anje Pučijeva, ki je prejela kot nov naročnik Libelino konvektorsko peč.

Pravilni odgovor pa je takle:
Zalski glasbenik, po katerem se imenuje nova glasbena šola, je RISTO SAVIN.

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

In še novo vprašanje za vas, dragi bralci, tokrat pa res težko: Imate težave z odvečnimi kilogrami, ki bi se jih radi znebili. Želite biti speš vitki. Kdo vam bo pri tem pomagal?

Dopisnice z odgovori pošljite na naše uredništvo do ponedeljka, 27. marca. Izžrebanji, vi pa se oglašite v ponedeljek, 27. marca 1972 ob 17. uri pri nas v uredištvu.

Novi izžrebanji pa so tilje:

Olga Delpin, Podčera, Hrašnik
 Anica Leskošek, Gorica pri Slivnici 3a
 Dominik Gregl, Cesta na grad 38, Celje
 Viljem Plavec, Huda jama 13, Laško
 Karmen Poredoš, Ob šolnici 1, Celje
 Nevenka Gombač, Trubarjeva 2, Celje
 Ovečka Dobrovc, Nazarje 88
 Rozika Amon, Buče 6
 Tončka Jurgel, Linhartova 8, Celje
 Minka Reznik, Partizanska 26, Sl. Konjice

Stoletno pratio bomo poslali naslednjim:

Marjana Jerač, Doblešina 24, Nazarje
 Kristina Urbanc, Lepa njiva 61, Mozirje
 Oiga Štepihar, Vrba 13, Dobrna
 Erika Zoisšek, Dobje 20 a, Svetelka-Dramlje
 Marica Leber, Razbor 1, Svetelka-Dramlje

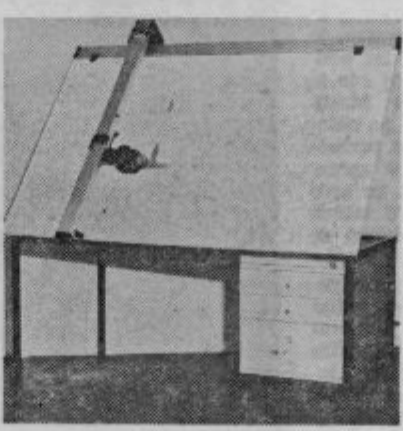
KUPON

8

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Libela Celje ni samo pojem tehtalne industrije, temveč tudi za finomehaniko. Poleg tehtalnih mehanizmov izdelujemo tudi finomehanske izdelke in birotehnično opremo. Opozorjamo projektante, arhitekta in študente strokovnih šol na standardne risne aparate: A/0, A/1 in A/2.

Garancija — kratki dobavni roki!

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME: _____

PRIMEK: _____

TOČEN NASLOV: _____

POŠTA: _____

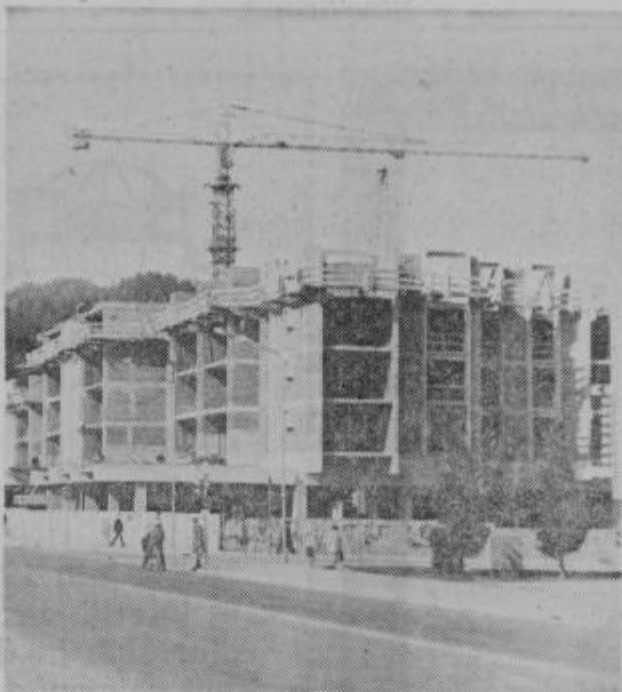
š to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino Podpis

LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

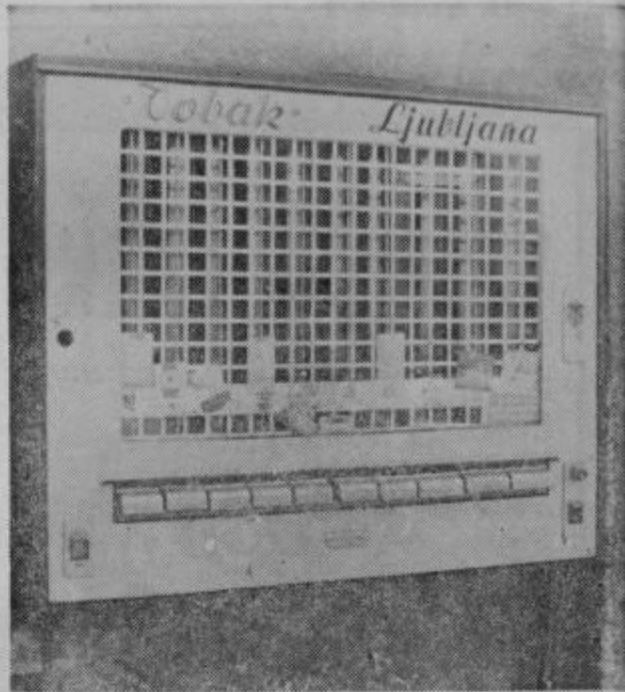
V vinogradih so tudi že pričeli z deli. Na posnetku vidimo kopanje v vinogradu. V večini se morajo tega dela vinogradniki lotiti z delovno silo, ker so vinogradi v strmih predelih, tako da je mehanizacija nemogoča ali pa za enega vinogradnika predraga. Posnetek je iz vinograda iz Založ pri Polzell.

Foto: T. Tavčar

Na glavnem velenjskem križišču, ob stiku celjske, šoštanj-ske in koroške ceste, nasproti nove avtobusne postaje, raste iz tal največji stanovanjski blok v mestu ob Paki. V njem bo 183 stanovanj. Naročil ga je kolektiv tovarne gospodinj-ske opreme Gorenje, dela pa izvaja domače splošno gradbe-no podjetje Vegrad. Dela naj bi končali prihodnje leto.

(Foto: MB)

Tobačno podjetje iz Ljubljane je na upravnem posloppju žične že pred časom namestilo avtomata za cigarete in žve-čilni gumi. Nerodna reč pri tem je le to, da so potem na-nju pozabili in visita na steni že dolge mesece pozabljena od vsega sveta in steni v okras ter sebi v napoto. Ko bi ju vsaj sneli!

(Foto: B. Strmčnik)

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

400 LET DAJE KRUH

Prvič sem iskal mlinarja, pa sem našel mlinarico. Misli sem, da se mi bo tudi tokrat zgodilo isto, pa sem vseeno našel mlinarja. FRANC LEVSTIK mi je dejal, da je bil njegov mlin nekoč last gospode bizeljskega gradu. Potem ga je prodal grof Lazarini njegovemu predniku, ki se je tudi imenoval Franc Levstik. To je bilo leta... sicer pa boste vse lahko prebrali v nadaljevanju tega pisanja.

Franc Levstik iz Podsrede: »Se danes se kaj naučim iz knjige za kmeta, ki jo je dal Anton Aškerc stricu mojega očeta.«

Ko se peljete iz Podsrede proti Kumrovcu, zavijete navzdol po klancu, kjer se ena cesta odcepi na Senovo. Tista gre na desno in navkreber, če hočete v Kumrovec, greste pa naravnost in navzdol pod mogočno podsredsko graščino. In še niste do-dobra zapustili Podsrede, ste že pri mostu in čez most, tako na levi strani, vas pozdravlja velik jez, ob katerem je mlin z dve-ma kolesoma. Potopljena sta v strugo s spodnjim lokom in voda ju tako po-ganja, ne pa da zviška pa-da nanju. No, in pri ti-stem jezu je mogočen hrast, njega dni pa je bila tam tudi klopa in na njej so ljudje čestokrat lahko videli sedeti pesnika, ta-kratnega kaplana Antona Aškerc, pa tudi s čolnom se je rad prevažal po Bi-strici. Pri Levstikovih, ki imajo mlin, je ostal lep spomin na pesnika Aškerca. Francu Levstiku, stricu očeta katerega sin zdaj upravlja z mlinom, je dal Aškerc majhno knjižico z naslovom Knjižica za kmeta. Zdajšnji gospodar Franc meni, da mu še danes marsikdaj prav pride. No, pa povrnimo se k mli-nu.

Mlin je bil nekdanj graj-ska last in sicer last Bi-zelčanov. Imel ga je grof Lazarini. Ta pa ga je leta 1664 prodal nekemu Fran-cu Levstiku. Takrat je bila narejena pogodba, v ka-teri je natanko pisalo, da

prodaja mlin Francu Lev-stiku, svojemu zelo spo-štovanemu podložniku. »Moj oče Jože, je povzel gospodar, »je skrbno ču-val to listino, ki je bila ve-lika in lepo napisana, pa ko je umrl, je nismo več našli. Vedno jo je nosil s seboj v denarnici. Ne vem, kaj bi dal zanjo, samo da bi jo našel, pa je ne dam nobenemu muzeju pod soncem.« Tako je žalostno govoril Franc Levstik in kdaj pa kdaj pogledal že-no Milko. »No, leta 1900 je umrl stari stric Franc in naročil teti Tereziji, da izroči posestvo mlademu Levstiku, ki je bil takrat na posestvu. To pa je bil moj oče Jože. Ta stric, ki mu je predal posestvo, je bil štiriindvajset let pod-sredski župan. Moj oče je bil oskrbnik na bizelj-skem gradu in je po odlo-čitvi strica Franca prevzel posestvo, ki ga je uprav-ljal do 1935. leta, ko sem ga prevzel jaz. Od takrat do danes se posestvo ni spremenilo niti za pedenjo.«

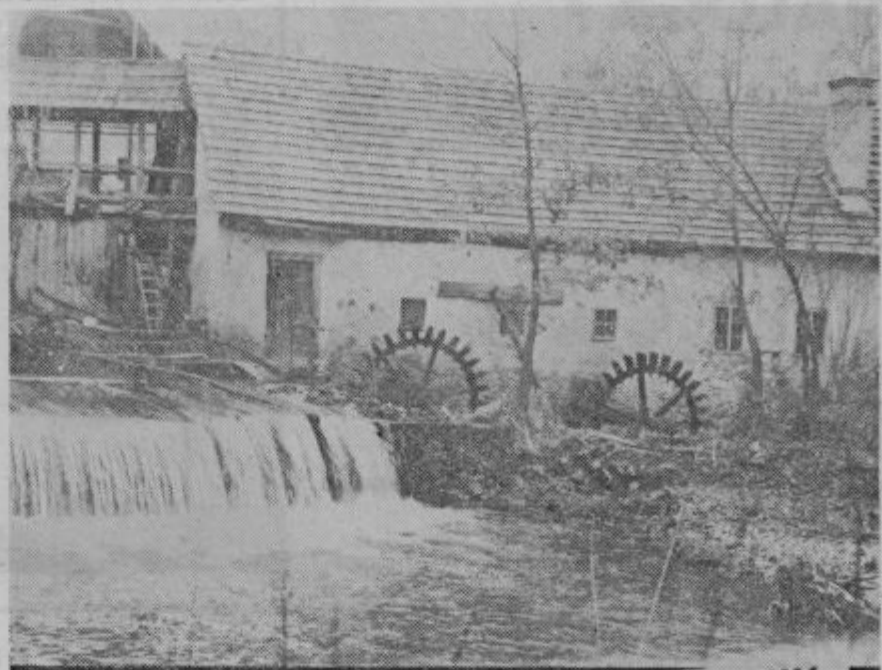
Ko je še oče Jože go-spodaril, je bilo pri mlinu veliko dela. Teči je moral štiriindvajset ur. Iz tistih časov je vedel Franc Levstik povedati zanimivo zgodbo.

»Navadno je oče mlel čez dan, midva s prijateljem pa ponoči. Tako sva na-stavila žito v gurk, pa od-šla malo na vas. Ko sva prišla nazaj, sva bila že zaspana in se je zgodilo, da sva zaspala v mlinu.

Ko so kamni zmleli svoje, so se vrteli dalje in kar iskri se je, midva pa spala. V mlin je prišel oče in naju pošteno prebun-ka! Pa je rekel prijatelj — ne bo me več dobil! Skonstruiral je opozorilno napravo z zvoncem. Ko so kamni zmleli, je pozvonil zvonec in še vrvice ga je pocukala za palec na no-gi, kamor si jo je prej privezal.«

Prišla je vojna. Za ni-kogar prijetna. Za mlin in mlinarje pa so se obetali sploh slabi časi. V mlin so hodili partizani in Franc jim je mlel moko. Pa so Nemci nekaj zaslu-tili in mu prepovedali mletje. Zagrozili so mu, da mu bodo požgali vse, če samo enkrat vidi, da se mlinska kolesa vrte. Tako si niso upali nekaj časa pognati kolesa. Ko pa

so partizani z Bohorja vse bolj pogosto napadali v dolino in preganjali so-vražnika, so se tudi pri Levstikovih zavrteli mlins-ki kamni. Proti koncu vojne so prišli tudi ustaši. Gospodar Levstik se še danes nasmehne, ko se spo-mni svoje naivnosti, saj se je šel prerekat zaradi kr-me z najhujšimi klavci. V mlinu je skrival tudi municijo, ki je prišla do

Dokler bo jez, bo tudi mlin. Toda Bistrica neumorno ubira pot po strugi iz leta v leto in tako bo prišel čas, ko bosta oba odslužila — času in gospodarju. Bistrica pa se za to ne meni.

svoje veljave ob napadu partizanov na Podsredo. Takrat jo je dal njim, se veda poleg moke in kruha. Hišo in mlin pa je pri-zadeala poplava leta 1954. Imeli so samo toliko časa da so pospravili v mlinu potem pa na peč. V sobi so plavale postelje in ena nočna omarica se je pre-vrnila, v vodo je padis električna nočna svetilka, ki je bila prižgana. Gorela je v vodi ves čas dokler ni vsa voda odtekla iz so-be. Tega še danes sami ne morejo verjeti. Pri hiši se spominjajo tudi poplave iz leta 1926.

»Ja, kaj bo z mlinom? Clovek se navadi šumenja vode pa enakomernega ro-potanja. Dokler bo vzdr-žal jez, bo tudi mlin. Po-tem pa ne vem, kako bo. Ne bo se splačalo, kajti preveč bi stalo popravilo jeza. Če bi mlel noč in dan, ne bi zaslužil za stro-ške. Veste, je pa le tako. Voda zastoj teče mimo električna pa stane.«

Tako je povedal gospo-dar Levstik, prijeten rde-čeličen mož povsem belih las. Ko bom šel jaz, bo šel tudi mlin. Kakor da se hitra Bistrica želi rešiti tega bremena, ki ga že ta-ko izpodriva modernizaci-ja. Ali pa bo morda izgubila zvestega, a predvsem starega prijatelja? Kdo ve?